

FLORIDAI BAJTÁRSI HÍRADO

V.B. TAMÁSKA

III. évfolyam, - 1. sz. (1985)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

CSENDŐRNAP — 1985. FEB. 14.

HAJAS ISTVÁN:

Kakastollasok

Hol vagy hajdani nappalunk,
Szép álmú éjszakánk?
Hová lett tollas sereged,
Szabad magyar hazám?!
Békéd őrzői nincsenek,
Falvak s kisvárosok.
Csillagok útján tartanak
A Kakastollasok.

Akácós országutakon
Nem jönnek őrszemek.
Tömegsiroknak hőseként
Békétlen fekszenek.
Ők állták vártad nemzetem,
Végsőkig, mint sasok.
Oltárodért véreztek el
A Kakastollasok.

Új hajnalunk, ha felvirradsz,
Ragyogd be sírjukat!
Harmatozd ég-álmuk felett
A vadvirágokat!
Emléküket vigyék tovább
Az ifjú harcosok,
Hadd álmodják a szebb jövőt
A Kakastollasok.

HIVEN • BECSÜLETTEL • VITÉZÜL

Chateau-Granchamp, 1948

Csendőrök, - magyar testvéreink.

Mindig otthon jártok
míg anyátok és testvéretek él.

- s e család
nem hal ki soha -.

Igy várnak, Pál Imre,
napos vendég vagy.

S hogy örködj a népre
esküdhöz hiven,
a gyilkosok kezét ma is lefogod,

mert ott kísértesz a
Kommunista Pártban és az
ÁVH-ban, minden faluban.
/Sári Gál Imre verseiből-1959./

" Ragaszkodom magyarságomhoz és
a nevemhez " ..

mondta Könya Sándor a milánói
Scala és a Metropolitan Opera teno-
ristája. - Majd folytatta; " sohase
hallgattam el magyarságomat, úgy
ragaszkodtam hozzá, mint ahogy ne-
vemről sem hagyom el az ékezetet." -

Örömmel olvastam a minap a fen-
ti kijelentést, hogy vannak olyan ma-
gyarok, akik már világhirnevet sze-
reztek s ennek ellenére sem szégyellik,
hanem büszkék magyar nevükre.

Szeretek portyázni a nevek között,
újságokban, könyvekben, filmekben és
egyéb olyan helyeken, ahol nevekkal
találkozhatok. - A jó múltkoriban kap-
tam egyik Gyula jó barátomtól egy
neheztelő levelet, amelyben megkér-
dezte, hogy miért is címeztem neki
így a legutóbbi levelemet; hogy - Mr.
Április Tóth s a megszólításom pe-
dig ekként hangzott - Kedves jó Áp-
riliskám! - Válaszomban kifejtöttem,
hogy az talán egy jóindulatú tévedés
volt, mert ugye bár az április éppen-
úgy egy hónap név, mint a julius,
vagy október. - Hát én legfeljebb há-
rom hónapot tévedtem, amikor így ir-
tam az ő ös-magyar nevét. - Mert ju-
liusnak éppen olyan köze van az ősi
G y u l a nevünkhöz, mint április-
nak. - (Sajnos, szokásban volt és van
a Gyula nevet Julius-sal helyettesí-
teni idegen nyelven, vagy külföldön.)

Bocsánatkérő levelemben megmagyaráztam Gyula barátomnak, hogyha már mindenáron le akarja fordítani nevét, akkor valami "Chiefjudge" - vagy "Oberrichter", vagy "Bolsojsztaroszta" nevet válasszon, mert a jelentésében ezek közelebb állnak a Gyula névhez, mint a Julius hónapnak a neve.

Majd rátértem magyarázatomban, hogy a Gyula név, mint "bírói méltóság" megnevezése nemcsak másfélezer éves és csak a magyarok használják, hanem 6000 éves múlttal dicsekedhet. Hol voltak akkor még a rómaiak, a latinok és a Juliusok, amikor a Gyula név használatban volt. Legyen büszke nevére, mert ilyen ősi, tekintélyt parancsoló névvel nem minden nátió szülötte dicsekedhet.

Gyula barátom jó magyar ember s belátta tévedését s azóta feladónak sohasem írja a Julius nevet.

Persze, így vagyunk nagyon sok magyar névvel, - nemcsak hogy nem lehet idegen nyelvre lefordítani, de egyenesen véték más idegen nyelv szük abroncsába beleszorítani. Ha például az ősi Jenő nevet, - (a hét honfoglaló törzs egyikének a neve s jelentése; tanácsadó, vagy tanácsos) - "helytelenül" Eugen-nal helyettesítjük, miért ne lehetne az Árpád nevet Archibald-dal, vagy a Zoltán nevet Zoroaszter-rel helyettesíteni.

1957-ben egy amerikai csapatszállítóhajó, ringatózott velünk az Oceánon keresztül Amerika földje felé. A 11 napos utat a hivatalos közegek felhasználták s ott intézték el a mi papirjaink kiállítását is. Mint említettem, szeretek a nevek rengetegében kalandozni s így lementem egy párszor a hajó gyomrába, az íródába, hogy hátha ismerősökre akadok. Két esetnek is tanúja voltam. Majsai László, - a tolmács segítségével így diktálta be a nevét "Leslie" s hozzátette, hogy a Majsai nevet írják zárójelbe s írják mellé a "Moss"-t. - Perlaki Sándor jött később a hivatalos asztal elé. Ő kérte, hogy nevét így írják "Alex", vagy csak "AL"-nak, valamint a családi neve helyett pedig azt szeretné használni, hogy "Lucky". (Talán azért, mert az első napon ilyen cigarettét kaptunk az Amerikai Vöröskeresztől. ?) - Mindkét magyart megkérdeztem, hogy miért szabadultak meg ilyen gyorsan magyar nevüktől. Valami nyomósabb okot vártam, - azonban csalódtam, - mindkettő részéről az volt a válasz, hogy a magyar nevet nem fogják tudni kimondani az amerikaiak. - Így aztán több szavam ezek után nem is volt hozzájuk.

.... Az öt év eltelt s jöttek az állampolgársági vizsgák, állampolgársági papírok. Az egyik magyar összejövetelen, egy újdonsült állampolgár ismerősöm büszkén vette ki kabátja belsőzsebéből a hivatalos okmányt, hogy nekem megmutassa. - A hátlapján külön rá volt vezetve, hogy a "László- István" nevet - "Leslie- Stephen" névre változtatta. - Az írást visszaadtam, csak annyit mondtam neki; mivel a családi neved német, én inkább azt változtattam volna meg a te helyedben magyarra. Soha könnyebb alkalom nem lett volna, mint most egy szép magyar nevet felvenni.

Ezeket a példákat csak azért hoztam fel, hogy szembe helyezhessem velük Kónya Sándor világhírű tenorista fenti kijelentéseit. - Soha nem kényszerített senki bennünket itt arra, hogy az otthonról hozott becsületes magyar nevünket papirkosárba dobjuk.

Annál nagyobb volt az örööm, amikor ilyeneket olvashatok az újságokban, folyóiratokban; Emeke Szathmary két ösztöndíjat nyert kiváló tanulmányaiért, Kati Kormendy az egyik kollégiumban többször sportbajnoki címet kapott, Huba Wass-t felvették a West Point Katonai Akadémiára.... stb. Még ha ékezet nélküliek a nevek, büszkén sorolom viselőiket a magyarok köze. - De jóleső érzés olvasni ezeket is; Zoltán Henczel, Erno Czake, Geza Koralewski. - Jean Mansfield első fiának a "Zoltán" nevet adta, - pedig találhatott volna igen sok angolszász,

vagy amerikai nevet az újszülöttnek- Milyen büszkeség töltött el, amikor a rádió bemondta, hogy Prof. Dr. von Bekessy nyert az USA számára egy Nobel díjat.- Külön melegen gratuláltam Attila barátomnak, amikor megtudtam, hogy az állampolgársága megszerzése alkalmával magyar családi nevet vett fel, - annak ellenére, hogy lengyeles hangzású nemesi családi neve évszázadokon keresztül jól ismert volt Magyarországon.

Ha valaki büszke az "irish", vagy angolszász származására, mi magyarok éppen olyan büszkék lehetünk a mi származásunkra. Főleg ha gazdagítjuk a magyar nemzet iránti megbecsülést s annak tekintélyét nem rontjuk, hanem emeljük.- Werner von Braun, ki az USA-ban az első tudósok között volt, sohasem szabadult meg német nevéből.- Pulaski hős tábornok semmit sem kisebbített lengyel neve, de Szentgyörgyi professzor is tekintély maradt itt is régi nevével.

Hivhatnak valakit "Szentmihálykörtevényessy Bendegúz"-nak, ennek ellenére lehet jó amerikai állampolgár és hasznos tagja az államnak és társadalomnak. Háttha még tudásával és tehetségével kivélik és az élre kerül. Akkor még a nevet is megtanulják előbb- utóbb jól- rosszul ki-mondani.

Legyünk büszkék mindig, mindenütt magyar mivoltunkra, ha külföldön is vagyunk kénytelen leélni életünket. Ezért csak azzal tudom befejezni írásomat, amit Kónya Sándor operaszenekes mondott Clevelandban "ragaszkodom magyarságomhoz és a nevemhez."

(csend-ör-szem)

* * *

Az elkészett levél.

Írta; Fűry Lajos

... Késik a kanizsai gyors. Már elfáradt azóta a gramfon is és ha mégis észrevetted, hogy elmentem, gondolj rám. Soha nem hittem volna, hogy egyszer itt egy fonyódi villában találkozom veled ... és igen ... most már bizonyos vagyok ... szeretlek Irén. Itt az állomáson, itt döbbentem rá. Azt hittem, hogy minden csak egy kedves, balatoni emlék marad, mint annyi más. Most érzem, hogy ez több. Néhány órát voltam csak veled, a-
 lig, beszélgettünk, közömbös dolgokról ... néhányszor táncoltunk ... és én megis eljöttem. Elszöktem. Éged körülvettek. Emlékszel? néhányszor összekapcsolódott a szemünk a táncolókon és az éneklőkön keresztül. Mintha a táncban hozzámsimultál volna? Aztán valaki megjegyezte amikor egy hosszú, szőke fiatalemberrel táncoltál; milyen szép pár. Akkor talán a sok italtól, meg a cigarettától felfordult a gyomrom. Csak az édesapádtól köszöntem el és rohantam ki ide az állomásra. Fejemben még muzsikált a zene és a te ... hangod bársnyos simogatása. - Dühös voltam, hogy mért jöttem át Kaposvárról ide hozzátok, ahelyett, hogy egyenest mentem volna vissza Pestre. Itt gyarapítottam a rajongóid és hódolóid
 - számát. Késik a kanizsai gyors és gyorsan levelet írok neked, mert ... meg kell mondanom, tudd meg, szeretlek Irén.... Most azonnal visszamennék, de azóta már nyugodni tért a ház ... ha elolvastad a levelet ... és emlékszel rám ... írd csak egy sort, hogy szombaton jöjtek le... vagy ne is válaszolj és akkor az egész marad egy felejthetetlen fonyódi emlék...

Nehezen múltak a napok.

Délelőtt tárgyalások, délután az ügyvédi irodában és közben számolgatta, hogy legkésőbb holnap meg kell jönnie a válasznak Fonyódról.

A kapu előtt várta a postást és kézből vette át a meghívókat, újságokat, hirdetések és néhány levelet. Csak éppen azt nem, amit várt.

Talán majd a délutáni postával jön.

Csak akkor döbbent meg, hogy nem jön válasz, amikor másnap sem ér-

kezett meg a fonyódi levél.

Gondolhatta volna, hogy nem ír az elkényeztetett lány, aki válogat az udvarlókban.

Majdnem elvesztette az egyik könnyű és biztos perét. Az elnök barátságosan meg is jegyezte; Fáradt ügyvéd úr, agyonhajszolja magát... Délután nem ment be az irodába, csak betelefonált. Megnézte a menetrendet és jegyet váltott Fonyódra.

A Duna felett hűvös szél fujt és Kelenföldnél kiszállt a vonatból. Másnap pontosan ott volt a Pestvidéken, utána törvényszéken és délután gépbe diktálta Gizinek a tényállásokat. Néha megdöbben a szive a posta átvételénél, de Fonyódról, nem jött semmi.

Budapest bucsuzott a nyártól.

Ez is éppen olyan észrevétlenül tűnt el a városból, mint a többi. Tegnap még melegen sütött a nap, még sárgadinnye illata volt az utcáknak és ma reggelre a Gellérthegy felől hűvös, őszi szél lehelt rá a városra és délutánra megeredt az eső.

Sokáig forgatta a kezében a katonai behívót, aztán zsebrevágva ment be az irodába.

Két napja volt még. A kolléga akit helyettesítésre megkért, kérdezte, hogy nem tudja-e felmentetni magát. - Gizi sirt és megcsókolta. Aztán két bőröndjével kiment a Keleti pályaudvarra. Nem bucsuzott senkitől, csak Budapesttől. Ki tudja látja-e még?

Amikor Lawocznehoz érkezett a két mozdonyos szerelvény, már méteres hó borította mindent.

Először szokatlanul hangzott a fülének az eddig ügyvéd úr helyett a hadnagy úr megszólítás. Hideg futkosott a háfában és lélekzete is elállt, amikor az első aknák közel sivitottak a fejéhez. De később ezt is mind megszokta, mint az éhséget, a fárasztó meneteléseket, a hideget és a megszámlálhatatlan sok halált.

Almosság és hideg gyötörte, amikor valami nagy fényesség csapott fel előtte a hóban és egyszerre könnyűnek, melegnek és szépnek talált mindent. Mintha lebegne a föld felett és az egész életét a pillanat töredéke alatt maga mögött látta...

- Irén átkutatta az egész lakást és nem találta a levelet. Próbálta visszafelé vezetni az emlékezetét.

Itt vettem át, amikor Jóska bácsi, a vasutá portás átadta. Itt hevertem a verandán, amikor elolvastam. Háromszor is elolvastam, aztán kimentem a kertbe és még egyszer elolvastam. Akkor jött Pityu, hogy menjünk teniszezni. A bluzom zsebében volt a levél. Később átöltöztem és hinc sehol a levél. Pedig várja a választ. Igen meg kell írnom, hogy... én is... hogy igen ... kerestem, amikor elment, hogy kiküldtem Pityut utána az állomásra, de már akkor elment ... hogy jöjjön le Fonyódra ... de hogyan irjak, amikor nem tudom a címét ... várjunk csak, kivel is jött? - meg van, a Szamosi Bélával, Aposváról.

Szamosi hivatalos ügyben Pestre utazott.

Írt utána a szállóba, de visszajött a levél, hogy tovább utazott Erdélybe.

Es így teltek a napok.

A Balaton kék volt és üde.

Ujabb estélyek, komoly teniszversenyek, vitorlás kirándulás Badacsonyra és Féri, a Kisfaludy háznál megkérte a kezét. Edes badacsonyi bort ittak és tarajokat vert a hullám a hajó oldalán.

Csomagoltak.

Vége volt a nyárnak és a Balaton csendesen zugta körül a lezárt világot.

Betakarták a zongorát és a partra huzzák a csónakokat.

Julis rakta el a könyveket és felkiállt.

- Ez a levél a kisasszonyé?

Megvan a levél.

Iren két hónap távlatából emlékezik és a böröndök tetején sietve írta meg a választ.

.... Tudom, hogy várt. Es én is hívtam volna... talán még nem késő. Ma utazunk fel Pestre. Jövő héten lesz az első tánc nálunk, de addig is hívjon fel. Figyje el én hívtam volna ... talán még nem késő ... most hívom ... jöjjön... jöjjöm...

A házvezető nő nézegette, fergatta a levelet, aztán megadta a tábori postaszámot.

A levél csak a gyűjtő állomásig jutott, ott leállították, mert a címzett alakulata megszűnt volt.

Kitavasodott Oroszországban is, amikor a levél újra elindult. A századparancsnok ráírta a levél hátára; Kórházban.

Nagy postaszákokban vitték a levelet a tábori kórház felé a Dnyeper partjára.

A kórházban megállapították, hogy a címzettet repülővel hazaszállították Magyarországra.

Ismét végét járta a nyár, amikor a levél visszakerült újra Budapestre, hogy a Margitszigeti honvédtüdülőben utólrje a címzettet. A főorvos csóváta a fejét; elgyógyultan alakulatához bevonult.

A levél ment utána.

A vonat bombatámadásba került és csak nagy késve érkezett Győrbe. Akkor már Budapestet üritették. A posta alig győzte a felhalmozott levelek kézbesítését és szállítását.

A levél végig eljutott, amikor Radnóti Mihály tizedes magához vette, hogy személyesen adja át a hadnagy urnak,

Radnóti tizedes hősi haláláról és a nála talált tárgyakról felvett jegyzőkönyvben szerepelt a levél is. Kovács őrnagy az ezred irataival együtt hozta a levelet Németországba.

A levél megjárta Landshutot is és Jóska bácsi gyalog postás hazavitte Budapestre, de sem feladót, sem címzettet nem talalta, így hát visszahozta.

Münchenből, Dietzig sorrajárta az összes magyar táborokat, hol a címzettet, hol pedig a feladót keresve.

Amikor hirtelen megérült a címzett.

Egy párisi magyar adta meg a pontos címet, a magyar ujság keresésére, az Idegenlégióba, Afrikába.

Új borítékban, most már más feladóval, ment a levél az Idegenlégió egyik magyar katonája után.

Több mint két esztendő telt el és az összeviszta pecsételt, tintacerezajegyzetes boríték, egy rövid pár soros francianyelvű értesítés kíséretében visszaérkezett a második feladóhoz; A címzett légiós őrmester, Indochinában elesett Franciaországért. -Viszta a feladónak.

A D o b s i n a b e v o n u l t .

Írta; vitéz Barancki Tamáska Endre

A Bárczay kastély öreg istállója előtt mozgalmas volt az élet. Ide vonultak be a Kassai VIII. Csenedőr Kerület őrszei. Szép számban voltak már lovak is és ezekből kellett megalakítani a Kerület Fogatolt Vezetőosztályát. - Ekkor 1944 novemberét mutatta már a naptár.

Egymásután vezették elem a lovakat, - hogy azokat osztályozzam, - háttas, vagy fogatolt jármű lovaknak. Varga alhadnagy és Kassai lovas-tiszthelyettes voltak a segítségemre.

Egy szép nyári-fekete kancát vezettek most elő. A szemem mindjárt megmagakadt rajta, finom fejével, ruganyos mozgásával és az novemberi napban

A Dobsinával 1945 január-
jában a Felvidéken.
/Tóth K. cső.g.fhdgy.felv./

is szépen ragyogó szőrrel.- B. Varga örvezetű megállt és felem fordulva mondta be a nevét;-Dobsina.-Kassai tiszthelyettes huncutul mosolyogva nézett felem s kérdezte ; Mit tetszik ehhez szólna ?- Válaszomat még ki sem mondhatam, mikor a sörényét felemelte s mutatta a nyakán az MH koronás bélyegét, majd hozzátette; Erre nagyon tessék vigyázni,- mert ez a dobszai szilágyi nagyságos úr istállójából való.- Ő nagyon szereti a szép lovakat és ilyeneket nevel, mint a Dobsina.

Ezután a bemutatás után elhatároztam, hogy a mezőhegyesi ménesből származó Dobsinát a Hattyu mellé hátslovanak veszem.- A Hattyút apósjelöltentől kaptam, hogy a németek azt is el ne vigyék, mint a többi lovat.-

Ettől a korai novemberi naptól a Dobsina igen hozzám nőtt.Végig vitt a Hernád és a Vág völgyén, a zimankós téli hófúvásokon, a csontfagyasztó hideg napokon.Lévászom, Szalai Jani akkoshotykáról és Brógli Pista Sárospatákból kezelték a két hátslovaikat és a kocsilovakat a Bátor és Boszorkányt.Ok mint igazi lószerező emberek mindent megtettek, hogy a lovak a kegyetlen időkben is istállót kapjanak s megfelelő táplálékuk meg legyen.

.... Már Cseh-Morva országban voltunk és 1945 április vége felé tartottunk a naptárban. A zöld lucerna érett kinn a mezőn és így a kegyetlen tél után a szűkös takarmányozásból a lovaknak is elérkezett a hét bő esztendő.

A dolog úgy adódott, hogy engem április 25.-én "azonnali" rádió paranccsal Prödlitzből a 24.-es hadosztálytól áthelyeztek. Gyorsan kellett intézkednem, emberekkel, lovakkal, mert a gépkocsi már menetkészen berregett szállásom előtt.- Szomorúan hagytam ott emberemet, kikkel már október óta együtt voltam, tűzben, fagyban, esőben és sárban.De hasonlóképpen nehéz volt megválni kedvenc loveimtól is.- Mig két hátslovaival intézkedhettem volna az utánam szállításáig, parancsban adtam a fogatos altisztnek és a lovászaimnak is;"Ugy vigyázzatok a lovakra, mint szemetek fényére ."- Megveregetve a Dobsina és a Hattyú nyakát, máris ugrottam a gépkocsiba, mely száguldott velem Kelet felé...

Új állomáshelyem Prödlitztől körülbelül 18-20 kilométerre volt s itt bizony mindig erősebben és erősebben hallatszott a mieink és a szovjet csapatok harci zaja. Ez még a gépkocsi bugását is igen sokszor felülmulta.

A város előtt meg kellett állnunk, mert épen egy kisebb amerikai légi egység porolta végig s házakat.- Még a füst, a por aligült el, már is behajtottunk a bombázott városba.Hamar megtaláltam a parancsnokság épületét, mely egy nagy emeletes iskola volt.- Eppen akkor hurcolkoddok vissza az irodámba, miután a légiveszély elmúlt.- A jelentkezési formáságokon túlélve, megkaptam új beosztásomat. Előzőmet már nem láthattam, mert az közben kórházba került.- Kezdtém ismerkedni a teendőkkel, valamint beosztottjaimmel.- Nem sok idő telt el,-már is beszok-

tsak, hogy menjünk ebédelni.

A tisztí étkezde a helybeli egyik kocsmá nagytermében volt, mely a főter sarkán állott.- A hosszú asztalhoz ülve kezdtük fogyasztani a bedünket.- Eppen a marha pörköltnél tartottunk.- Talán a második falatot vettem a számhoz, de megállt a kezemben a villa és a szemközti ablakon keresztül mereven néztem ki a főterre.- Eersze az asztalnál ülők azt a figyelő vizsla tekintetemet mindjárt észrevették és Mozsory ezredes úr meg is szólalt mellettem; Nézzétek csak ! Ez a zsandár már szimatol valamit !

Nem akartam a szememnek hinni, amit láttam.- Egy munkás külsejű cseh, egy olyan szinű lónak,- mint az én Dobsinám- pofaszíjját fogva vezette keresztül a főteren. Utána pár lépésre nyugodtan ballagott szakasztott mása a Hattyúnak, melynek egész a sörényétől kezdve a farkbujáig zöld foltok voltak láthatók.

Nem sokáig gondolkoztam, mert ez nemcsak egy látomás, hanem valóság kell hogy legyen- gondoltam magamban. A viálmát lecsapva ugrottam fel, pisztolyomat, sapkámát magamhoz véve, már is rohantam kifelé a vendéglőből.- A főter közepén értem utól futólépésben a cseh atyafit s kézzel lábbal magyaráztam neki, hogy ezek az én lovaim, adja azokat vissza. Ugyanis a lovak közelébe érve, most már megállapítottam, hogy az a Dobsina és a Hattyú.

Azonban sem a magyar sem a gyér német tudásommal nem sokra mentem, mert a lovaimat a cseh polgár nyugodtan vitte tovább.-

Eppen kapóra,-a közelben jött egy tábori csendőr járőröm, melyet magamhoz intve adtam parancsot, hogy magyarázza meg az atyafinak, hogy azok az én lovaim, azokat azonnal adja vissza. A járőrvezető tőtül elmagyarásta a dolgokat s azt a cseh atyafi türelmesen meg is hallgatta, majd hozzátette; A két lovat az én lucernésomban fogtam itt a város hátrában. Nem adom vissza senkinek csak a zsandár parancsnok úrnak, hogy irást kapjak tőle. Nehogy abba a látszatba essek, hogy a lovakat valahol én elkötöttem.-A járőrvezető lefordítva a mondottakat nekem, mosolyogva adta tudomására a csehnek, hogy az a kapitány, aki itt áll a lovak mellett, nemcsak a lovak tulajdonosa, de ő itt "tábori zsandárparancsnok" is.-

Igy már a két ló, a cseh atyafi, a járőr és jómagam folytattuk együtt utunkat a nagy sárga iskola épületéhez. Beszaladtam az irodámba s már is elkészítettem a pecsétes irást, melyben igazoltam, hogy a két lovat átvettem.- Örömben még magamhoz vettem három köteg jó leveles magyar dohányt és rohantam le a lépcsőn. - Az atyafi ahogy megkapta az irást most már hajlandó volt visszaadni lovaimat s miután markába nyomtam a dohányt is,- azt megköszönve azt is hozzátette; Kapitány úr hozza hozzám a lovakat, mert nekem van egy üres nagy istálló.-

A szót tett követte s fél órán belül már a cseh gazda istállójában rogtatta a finom zabot a Dobsina és a Hattyú.

.... Javában intézkedtem fent az irodában a tábori csendőrökkel, a déli bombázás bedöglött bombáinak felkutatása és összeszedése ügyében.- Kopogtatás után a napos csendőr lépett be s jelentette, hogy egy lovas futár azonnal velem szeretne beszélni.

Lesiettem a lépcsőn s az iskola ajtaja előtt éppen akkor szállt lórol Szalai Jani, egyik lovászom.- Lováról a Boszorkányról szakadt a tajték, s hab s ő maga pedig kipirult arccal verejtékezőve jelentette; "Százados úr ! nagy baj van. Ahogy ma délelőtt legeltettünk kinn, egyszer csak a Dobsina kivált a csoportból s elkezdett vágatni keleti irányba. Mikor ezt a Hattyú meglátta, hátra csapva füleit, ugyanabba az irányba még sebesebb vágatába kezdte követni.- Mire a századosvezető úr, meg mi is lovászok észbe kaptunk, a két ló a dombokon keresztül vágatva eltűnt a szemünk elől.- Jelentettük Maczkó törzsörrmester úrnak, aki nem nagyon örült az esetnek,-hallhattuk a beszédéből amit nekünk

mondott.- De azonnal intézkedett a lovas és kerékpáros járőröket indított útba a lovak felkutatására.- Miután a járőrök eredmény nélkül tértek vissza, engem lóra ültetett, hogy jöjjenek jelenteni az esetet a százados úrnak.-En egy vágtában, ügetésben jöttem ideig, hogy jelentsem azt.-"

Mérges ábrázatot erőltetve magamra, csak annyit mondtam; Emlékszel rá,- mit mondtam ma reggel, mikor otthagytalak benneteket? Úgy vigyázzatok a lovakra, mint szemetek fényére.-Most aztán lesz nemulass!-Majd kis vártatva hozzátettem; Éhes vagy-e Jani?-- Mire azt felelte;Még ma nem ettem, mert bánkódom a lovak elvesztése miatt és nem is vagyok éhes.- Majd én újra folytattam; A lovad nagyon le van hajtva.Te is fáradt vagy magad is, majd csak holnap mégysz vissza!-

Igy most már hármásban gyalog menetben a Boszorkánnyal elindultunk a cseh gazda istállója felé. Az udvarra beérve szóltan Szalai Janinak; -Kösd be a lovadat az istállóba, te pedig majd itt beszállásolsz.-

Jani az ajtót kitarva majd hanyat esett a meglepetéstől, mert a jó zizegő szalma közül két ló tekintete fordult felé röhögve, a Dobsina és Hattyú.

Örömmel kiáltott fel a Jani; Meg vannak a lovak,- itt a Dobsina,itt a Hattyú!- Hagytam neki egy kis időt, hogy magához térjen s így feleltem neki; -Átad, amit húsz járőr nem tudott megtenni, azt magam csináltam meg. Az elvesztett lovakat magam kerítettem meg.-

A ló gazdája nélkül, a gazda a lóval nélkül nem tud meglenni,-ezért vonult be a Dobsina új állomáshelyére.

- * - * - * -

B a j t á r s i   h i r e k.

Társadalmi események;

Csendőrnep Sarasotában;

A dél-floridai csendőrök, tb. csendőrök és csendőrbarátok 1985, febr.17.-én este tartották meg a 104. CSENDŐRNAPOT,- a sarasotai Holiday Inn különtermében.- Ez volt Sarasotában a hetedik Csendőrnep.

A megjelenteket, bajtársakat és vendégeiket az MKCsBK v. vezetője-vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre üdvözölte és köszöntötte.- Flórián Tibor költő és író, az Árpád Akadémia jelenlegi elnökét külön is üdvözölte, aki szintén megjelent az ünnepségen.- Felolvasta a MKCsBK központi vezetőjének ez alkalomra küldött ünnepi körlevelét.- A Hiszekegyet együtt mondta el az ünneplő közönség, ami után felszolgálták a finom vacsorát.

Ennek elfogyasztása után következett az ünnepi szónok,- dózsafalvi Kiss Gábor szkv.m.kir. csendőrfőhadnagy, a Nagy Konstantin Rend lovagja. -Beszédét a közönség néma csendben figyelte és hallgatta, ami nem volt a szokásos, sablonos beszéd. Itt-ott beleszólt saját verseiből s néha pedig zenei aláfestést is adott annak. Az egybegyűltek hatalmas tapssal jutalmazták meg értékes beszédét.- Utána Hajas István;Kakastollások c.versét Görgey

Hiven, Becsülettel, Vitézül !

Kálmán szkv.m.kir. csendőrszázados szavalta el megfelelő átérzéssel. A műsor következő részében vitéz Szendi József szkv.m.kir. csendőrörmes-ter emlékezett meg Budapest elestének 40. évfordulójáról, ahol bizony a honvédek és a németek mellett több ezer csendőr áldozta fel életét.- A műsor zárószámában Dr. Fűry Lajos író, tb. csendőr adta elő két humo-ros novelláját, amit a közönség nagy tetszéssel fogadott.-

Az ünnepi műsor befejezése után még jó ideig együtt maradt a társaság hogy elbeszélgessen.- Egy szép est emlékeivel hagyták el a termet az egy-begyültek úgy 11 óra tájban.-

A Csendőrnapi bajtársi üdvözlőket küldték; vitéz Ághy-Asboth Zoltán ezredes, vitéz Németh Endre, Dénes Jenő, Dr. Szabó Károly és Dr. Rektor Béla századosok, Pekáry István és vitéz Becskeházy Zoltán főhadnagyk valamint Nagy János csendőr szakaszvezető.

* * * * *

Kitüntetések- kinevezések;

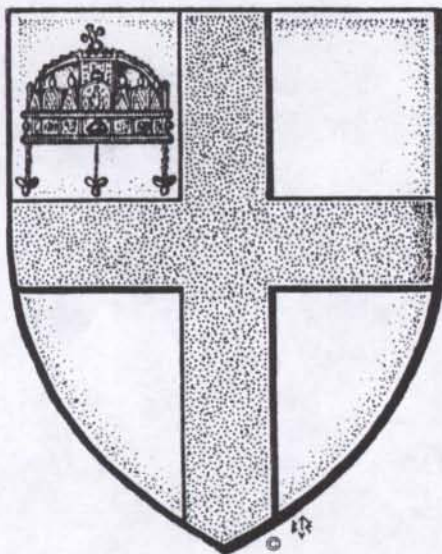
A Tanzániában élő Dr. Nagy Endre (Taszi) volt. m.kir. csen-dőrszázados/ volt évfolyamtársam és jó barátomat/ a német állam- "Wildmeister" címmel tüntette ki. - Ezt a kitüntető címet a németek i- gen ritkán adományozzák külföldieknek.- Úgy látszik, hogy Taszi bará- tunk ezt nagyon kiérdemelte.-

* * *

szegedi SZÜTS PÁL-v.m.kir. hidászhadnagy- mérnök urat Csendőr- napon a MKCsBK állományába vették, mint "tiszteltbeli csendőrt."
-1985, február 14.-

- - - - -

GRAND PRIORY OF HUNGARY (in exile) Katonai és Ispótyalos Jeruz- sálemi Szent Lázár Lovagrend-Magyarországi Nagy Priorátus

vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre Szt. Lá- zár jogi lovagot,- volt északamerikai kom- mendátort és rendi kancellárt a több mint 55 éves kiváló szakmunkájának elismerésekép- pen a Katonai és Ispótyalos Szt. Lázár Lo- vagrend Magyar Tartományához (Grand Priory of Hungary -in exile.)- "heraldikus és genealo- gus"-sá nevezték ki.- 1985, január 5.-

Serving mankind . . .

. . . Since A.D. 1098

Előzetes értesítés; Főtiszteltű György Árpád ny.ref. lelkipásztor, c. püspök, - Szent László lovag- ötven éves lelkipász- tori működésének emlékére Istentiszteletet tart a sarasotai magyar- ság, majd pedig utána bankettet.- Az ünnepség napja;1985, április 14- én lesz.-

* * * * *

Dr. Fűry Lajos író három hétig Braziliában tartózkodik, majd haza- térte után pedig Észak USA- városába megy irodalmi körútra.-

* - *

Képek a sarasotai Csenedőrnapról.

Balra; Kiss Gábor csenedőr főhadnagy
ünnepi szónok.

Lenn; az ünneplő közönség egyik asz-
tala.

Jobbra lenn; Kiss Gábor és Dr. Fü-
ry Lajos.

* * *

..." Tamáska Bandinek viszont sötartóiszonya van. Megborzadva gondol rá, ha ő annyi söt szórna a körözöttjére, mint a Pásztor Imi, talán a jövő Húsvétot sem érné meg."-(ÚJ HIDFŐ-SÓ Bernát irásából.)
Levél S Ó B E R N Á T N A K ;

Kedves Bernát Ocsém !

Gondolom, hogy nem fogsz párbajra kihívni, hogy így szólítsalak meg. Erre az adott nekem bátorságot, hogy földiek vagyunk.-Te egy évtizeddel későbbben láttad meg a napvilágot "Tirpák ország" fővárosában, amelyik az "Er folyam mindkét partján fekszik".(Idézve egy régebbi Nyíregyháza város történetéből.)-Szóval nem kell magunkat szégyelnünk, hogy a nyírségi homokos

tájon ringott valaha bölcsőnk, - tiz év különbséggel. - Te a RKG-be jártál, amelynek tanulóit mi KRG gimnazisták csak "hamiskártyások"-nak nevez-
tük, mert zöld színű tényérsapkát viseltek, mi pedig Kossuth gimnazis-
ták sötétkéket. - Te még az érettségi ballagáson vehettél részt, amikor én
már a Zrinyi Ilona utcai "korzón" kardot csörtetve, sarkantyút pengetve
sétáltam galléromon két-két aranycsillaggal. - A Ludovika Akadémián már az
én helyem ki is hűlt, amikor Te az Ősi Alma Mater kapuján beléptél. - No
de ezekből elég. -

Kaptam a múltkoriban egy pár telefonhívást s pár levelet is s ér-
deklődtek régi barátaim, ismerőseim, hogy olyan új dolgot olvastak ró-
lam, amit eddig még nem tudtak soha. Az igazat megvallva, én sem tud-
tam, de még csak nem is álmodtam ilyenekről.

Ma aztán megkaptam az újságcikket. Mielőtt azt elkezdtem volna ol-
vasni, leültem vacsorázni. Menü; sült pulykacomb és sült fűszeres jó ma-
gyar kolbász hidegen. NB. itt Floridában is él egy pár magyar hentes. -/
Miután a jó "cecei" eredetű zöldpaprikát kettévágtam s azt jól megszó-
tam, el is fogyasztottam komótosan hideg vacsorámat. Persze jó barna ke-
nyeret ettem hozzá, mert én még az elmúlt 28 év alatt igen kevés kárt
tettem az amerikai "papirkenyérben". - A pecsétet erre a jó magyaros va-
csorára egy hosszúlépéssel tettem meg. - Sajnos nem magyar borral, de még
csak nem is nyíri vinkóval, mert szegény ember vagyok, a pénztárcám túl
lepos. - Szóval így megnyugtattva gyomornedveimet, hozzáálltam a cikk ol-
vasásához.

Előre meg kell jegyezmem, hogy én sem "só", sem pedig "sótartó" i-
szonyban nem szenvedek. Ha ez a betegség lenne nálam, akkor sohasem ol-
vasnám a te remek, humoros írásaidat, hisz azokat nem más mint "Só" Ber-
nát írja. - Só büszke vagyok arra, hogy egyik szabolcsi, "fatornyos ha-
zából" származó író veti papírra ezeket a vidám írásokat. - Ha véletlenül
betávednél a floridai házukba, ott legalább egy sótartót találnál az
asztalunkon. De ha már hatan üljük körül az asztalt, abban holt biztos
vagyok, hogy legalább két sótartó diszlik az asztal terítékei között. És
ezekben só is van, nem pedig "sóimitáció". - Bár közel harminc éve élek
az USA-ban, de főtt kukoricát még ma is csak sóval eszem - magyar módra,
nem pedig vajjal, mint az amerikaiak. Tehát értesüléseid hamisak voltak,
vagy valaki így próbált rajtam "bosszút állni"? - Azt mint volt katoná-
nak jól kell tudnod, hogy a háború alatt a rémhírterjesztőket halállal
büntették. - Ugye milyen jó, hogy most mi már békében élünk. - Az idei
Húsvétot ma holnap megérem, mert az itt áll a küszöbünk előtt s remélem
a jó Isten segítségével még a jövő évit^{is} meg fogom érní, anélkül, hogy a
sótartót száműzzem asztalunkról. -

Azonban neked "bizalmasan" megígrom, hogy mitől is van iszonyom; a
spenóttól és a sárgarépa főzeléktől. Mindkettő nyiregyházi házuknál is
"index"-re volt téve. Hála Istennek - családuk tagjai sohasem szenvedtek
angolkórban s erős szittyé csontokkal rendelkezünk még ma is. - Így a spe-
nótra sohasem volt szükségünk, viszont fűtyölni még sárgarépa főzelék
nélkül is tudtunk s ma is fűtyölök az egész világra.

Mint idősebb szabolcsi barátod, csak azt szeretném neked tanácsol-
ni, hogyha legközelebb rólam akarsz majd írni, kérdezd meg az Őcsémet,
volt tiszt társeimat, hadifogoly-és börtöntársaimat, valamint jelenlegi
barátaimat, akik bőven tudnak majd neked hiteles felvilágosításokat adni.
baráti szeretettel üdvözl;

" a sótartó iszonyban nem szenvedő "

Bandi bátyád

PS; Ha pedig a cikkedben írt személy nem én vagyok, végtelen hálás le-
szek érte, ha a címét közlöd velem. U.i én vagyok a családukban a krón-
nikás, aki minden ma még élő Tamáskát névszerint tertok nyilván. - Biztos

vagyok benne, hogy az a Tamáska Bándi nekem sohasem volt rokonom, de még ismerősöm sem.-Az csakis egy "ál" Tamáska lehetett.

Ludovikás Találkozó:

Hallottuk, hogy a Sarasota környékén élő s 1935 évben avatott tisztek egy "mini" találkozót szándékoznak rendezni hadnaggyá avatásuk 50. évében.- Mi is gondolatban ott leszünk s ünnepeljük őket.- Reméljük, hogy egy rövid beszámolót a FBH is fog kapni leközlés végett.-

* * * * *

A Dobsina fényképéhez hozzáfűzés; A 6. oldalon látható fénykép a Dobsináról nem valami éles. Azt 1945 januárjában Tóth Kálmán csendőr g. főhadnagy készítette. Majd utunk szétvált, de mindketten szovjet hadifogságba kerültünk. Tóth fhdgy. a Fekete tenger és a Kaukázus közötti részre került. Ebben a hadifogolytáborban találkozott unokaöcsémmel, aki tart. prot. táborigazgató volt.- Ő vette át a két filmet s hozta haza Magyarországra. Otthon a filmről másolatot készített s elküldte a képeket E. desanyámnak.- Majd 1969-ben pedig Mária húgom hozta ki nekem az USA-ba. Szóval a kép is bejárta a fél világot.- Ha nem is tökéletes, de nekem felejthetetlen szép emlék a Dobsináról.

Hidász vacsora; Bár azt hiszem egész Floridában csak egy hidász van, de ennek ellenére megrendezi Szűts Pali barátunk itt Sarasotában a "hidászvacsorát". Ideje; 1985, március 31.-én, mint a meghívó is mondja; "A Magyar Királyi Honvédség Műszaki csapatainak emlékére.-

Szűts Pali már egyet rendezett s reméljük, hogy ez is olyan jól fog sikerülni.-

+ = = = = +

Levél két érdeklődőnek;

- Igen, aki a M.Kir. Csendőrség tisztikarába be akart jutni, annak igen sokszor előlről kellett kezdeni a szolgálatot. Volt idő, amikor próbacsendőrként kezdtek el a honvédtisztek. Ilyen volt többek között gróf Csáky Zsigmond altábornagy és Dr. Pinczés Zoltán vezérőrnagy. -Jó megamnak is le kellett mondanom a tüzér hadnagyi rangomról erra az időre, míg a két évet le nem töltöttem a katonai és csendőrségi intézetekben, mint hadapród csendőr őrmester. Volt időszak amikor a Ludovika Akadémián az utolsó éveseket, akik majd csendőrtisztek lesznek, egy hónapra kihelyezték csendőr csapat próbaszolgálatra, mint hadapródokat szinten s majd csak azután történt a hadnaggyá avatásuk.

Ezeokról jut eszembe az alábbi kis történet;

...Egy csendőrijárőr portyázott valahol Bihar vármegye területén. A járőr egy fogatot megállított valami szabálytalanságot.- A hátsó ülésen lévő úr, rák vörös lett s így kiáltott a csendőrijárőrre;; Tudja, ki vagyok én? - Ippi, érkeserűi, bélmezei és rogozi Fráter Iván főszolgabíró! A járőrvezető azonban nem ijedt meg s nem szállt inába a bátorsága, hanem nyugodtan így mutatkozott be;- Körösszegi és adorjáni gróf Csáky Zsigmond próbacsendőr.- majd folytatta,- A törvény egyformán érvényes mindenkire.-- Később ebből a próbacsendőrből altábornagy lett s egyúttal ő lett a M.Kir. Csendőrség Felügyelője 1919,VIII.21- 1921,II.20-ig.

* * * * *

Betegségek - Felgyógyulások;

vitész Aghy-Asboth Zoltán csendőr ezredes betegeskedett az utóbbi időben s azért nem tudott megjelenni a sarasotai Csendőrnapon. Most töltötte be a 89. évét. Jó egészséget kívánunk az Ezredes Úrnak !

vitész Becskeházy Zoltán t. főhadnagy bajtársunk egy láboperáción esett át s azért közöttünk megjelenni.*) Most már szerencsésen túl van rajta s legközelebb már személyes is tud újra itt jelentkezni Sarasotában.

*) nem tudott.

H a l l o z á s o k ;**Gyászjelentés****vitéz kövendi Szathmáry Lajos,**

volt m.kir. tüzér százados, a Székely határórség tüzérosztályának parancsnoka, hosszú szenvedés után 1985. január 15-én, 75 éves korában elhunyt. Temetése Budapesten lesz a Farkasréti temetőben édesapja sírjába, az unitárius egyház szerint.

Gyászolják: a kövendi Szathmáry és Iófi lokodi Sándor családok Kanadában, a Szücs és Zoltán családok Amerikában, a Szathmáry és Kisbocskói családok Magyarországon, a Dénes és Harmath családok Erdélyben.

Egy vitéz katoná csatlakozott Csaba királyfi égi seregéhez!

Az együttérzést kifejező leveleket hálásan köszönjük.

Főtiszteletű N A G Y L A J O S
ny.ref. püspök, Szt. László
lovag

1984.dec.27.-én floridai otthonában elhunyt.

1911-ben született a pennsylvaniai Donora közösségben, de iskoláit otthon végezte. Sárospatakon érettségizett és ugyanott végezte a Theológiát. Évekig Hubón lelkész, majd az USA-ban 1952-1960-ig a Hungarian Reformed Church püspöke.

Emlékét megőrizzük !

"Önkéntes adományok a FBH-ra ;

M.K. ezds. \$ 5.00, v. J.L. örgy. \$ 5.00, Dr. R.B. szds. \$ 10.00, N.N. \$ 1.00, v.N.E. szds. \$ 2.00, Dr. Sz. K. szds. \$ 15.00, v.G.A. \$ 10.00.- A beküldött önkéntes adományokat a Szerkesztőség nevében hálásan köszönjük - Mint a fejlécből is látható, szerény kis lapunk a harmadik évfolyamát kezdte meg 1985 évben.

Részlet az egyik olvasó leveléből;-" Köszönöm a nekem megküldött Bajtársi Híradót. Elvezetl olvastam.- Miután erre a lapra adományt is elfogadsz, mellékelten küldök egy szerény csekket...."

Lapzártakor érkekezett meghívó a sarasotai Nemzeti Ünnepe megünneplése műsorával. Az ünnepség igen nivós műsorral rendelkezik s azt 1985.március 24.-én vasárnap délután 4-órákor fogják megtartani a Petöfi Club rendezésében. Utána vacsora.-

Márc.23-án d.u. a St. Martha Church Parish Hall-jában magyar nagy mise Ft. Döngl Miklós O.F.M. és két ferences társa celebrálásával az 1848-as szabadság harc emlékére.- Előtte du. 3 órai kezdettel ugyanott lelkigyakorlat.-

+ + + + +

K e l l e m e s H ú s v é t i Ü n n e p e k e t !

kivénunk minden olvasónknak

* * * * *

Cimünk;

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 33581- USA.

/Ez a szám lezárva; 1985, márc.12./

Dr. KERTAK

FLORIDAI BAJTÁRSI HIRADO

III. évfolyam, - 2.sz. (1985)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

vitéz kővendi Szathmáry Károly C.M.
1917-1985

Az embernek már meg kell szokni, hogy a telefonon nem mindig kellemes, vagy jó hírt kapjon.

Csengett újra a telefonom s a vonal másik végén csak annyit mondott a barátom-, hogy -rossz hírt mondok-, majd egy kis szünetet tartva, így folytatta- Karcsi meghalt.!

Mindketten hallgattunk egy pár pillanatig.- Nem kellett kommentár ahhoz, hogy ki is az a Karcsi.

A hír engem is megdöbbentett nagyon, bár jól tudtam, hogy másfél éve egy súlyos operáción esett át.- Mégis reménykedtem, hogy az sikeres volt s az orvosi tudomány meghosszabbítja életét.- Sajnos, a Legfelsőbb Hatalom másként döntött. Karcsi barátunk megkapta az "égi behívót"!

..... 1943-at mutatott a naptár, amikor a hideg február havában volt a rohamtanfolyam záróvizsgálata Ungváron. A Kassai VIII. Csendőrkerület csendőrei oda voltak vezényelve különböző csoportokban. Azonban a záróvizsgálata a közvetlen parancsnokok is mind be voltak rendelve, hisz maga a kerületi parancsnok is készült arra lejönni. Mint a Máramarosszigeti Szárny parancsnoka, magam is résztvettem gyakorlatilag is ezen a záróvizsgálata.

Ott, az oktatótiszték között láttam meg egy keménykötésű, fegyelmezett, jófellépésű csendőrfőhadnagyot, aki főleg a gyakorlati részeket vezette. Mozgásán mindjárt fel lehetett ismerni, hogy nemcsak jó csapattiszt, de kiváló sportember is. A gyakorlat befejezése után bemutatkozott s akkor ismertem meg Szathmáry Károly főhadnagyot. Barátságunk tehát az ungvári gyakorlatotéren kezdődött el. Este a fehér asztalnál a Bercsényi étteremben barátságunk még jobban kezdett felmelegedni.

A szovjet csapatok 1944 őszén már a Kárpátok gerincénél voltak. Karcsi is no meg én hadibeosztásba kerültünk, persze különböző területeken.

Igy aztán elszakadtunk egymástól a nagy háború forrhatóságában.

Hosszú viszontagságos évek után 1957-ben kerültem a szabad nyugatra az USA-ba. Kezdtém keresni a kapcsolatot régi bajtársaimmal. Így találtam meg Szathmáry Karcst is. Hamar megtudtam, hogy a magyar emigrációs munkából alaposan kivieszi részét s főleg a szabadföldre került csendőrökkel tart fenn szoros kapcsolatot, mert még évek után is meg maradt szívvel- lélekkel csendőrnek, aztán eljött a viszontlátás pillanata, amikor hosszú évek után tudtuk újra egymást átölelni. Később elég gyakran voltam a torontói Csendőrlaktanya látogatója s ilyenkor a beszélgetések belenyúltak igen sokszor a hajnalba is. - "a pedig ő jött át az USA-ba mindig talált módot arra, hogy ott is összejöjjünk." - évek jöttek és mentek az USA és Kanada között, de sokszor még telefonbeszélgetésre is sort került.

Karcsi végezte munkáját s járta a szabad világot, hogy felkeresse és számba vehesse a még élő csendőröket. Szinte missziós munkát végzett s mi mindnyájan csak csodálattal tudtuk ezt nézni. Levelek ezreit írta, könyveket, cikkeket írt s azt lehet mondani saját magára nem is hagyott időt. Magán élete nem volt.

Igy szaladtak az évek s az ő egészségét is megtámadta a sok-sok ember feletti munka.

Utóljára vele a bécsi Ludovikás Találkozón jöhettek össze, akkor szoríthattam vele utóljára kezét.

A májusi telefonhír pedig meghozta a szomorú hírt, hogy a Karcsi szíve megszűnt dobogni. Ma már ott van a kárpáti harcokban hősi halált halt csendőrei között. De az égi seregben ott várta édesapja id. vitéz Szathmáry Lajos tart. százados és bátyja ifj. vitéz Szathmáry Lajos is.

Bucsuzunk Teled Karcsi barátunk! Emlétedet csendőr módra élted-

Híven, Becsülettel, Vitézül!

Emléked mi még élő csendőrök továbbra is megőrizzük! Isten Veled!

- *** -

Barasota, 1985, május 30.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

F ü r y L a j o s ;

M Ü S O R V Á L T O Z Á S .
=====

A vasárnapi televízió cirkuszműsora nagy szenzációként hirdette Svengali varázslót. A névre figyeltem fel és azt hittem, hogy egykori ismerősömet látom viszont, de csalódtam. Azt a másik Svengali-t, akit utóljára láttam, Kulcsár József örmesternek hívták és elnyűtt katonaköpenyben didergett a hőben.

Húsvétra járt az idő és csak nem akart végeszakadni az orosz télnek. Harmadik napja, hogy megszakadt minden összeköttetés Ovruts felé, amikor egyszerre csak hűvös, hóztatta, szélverte honvéd bukda csolt elő az erdőből. Mint a kutya rázták le magukról a vizes havat és odakuporodtak a kályha mellé.

Szabadságot kaptunk, aztán húsvétra szerettünk volna hazatérni este, ilyenkor nyit a liget. Sokáig kellett volna várni, amíg valami járművel bejutunk Sitomirba, a vonathoz. Mondtam a társulatnak; a szabadságos levél megvan, indulás utánam! Este bent vagyunk az állomáson, mire a partizánok észbekapnak, már a vonaton isszuk ajó katonakévet. De kivágtunk az útnak, de a havazásban valahol elvettettük az irányt, mert már régen el kellett volna érniünk az állomást...

Viharostaltuk, hogy még néhány kilométer ide a vasút és reggelnél előbb úgy sem indulhatnak. Tegyel majd egy kocsi káviszi őket az állomásra.

x) tűzér százados

másra.

"Hogy a tagjaik felengedtek, úgy beszédjük is. Kulcsár mohón szívta a Honvéd cigaretta kesernyős füstjét, miközben bemutatta öt társát.

- Ez itt kérem a világhírű kézugroművész, Taramello, az Alpesi falu legnagyobb száma volt, igazi neve Kárász István honvéd. Az ott Herkules a súlyemelő, azaz Benkő János honvéd. Amaz Angalino, a harmonikaművész és énekes, igazi neve Jancsó Károly. Valamikor a föld vadászban megbolondultak érte a ligeti lányok, ha énekelni kezdte; A nizzai palma promenádon szerelemről dalolt a madár ... "hej, de szép idő is volt az. - Já igen, ez meg itt a kardnyelő és tüzező Volcanos, alias Spiegel Ferenc, a Franzstadtból és itt van még Lakatos Lőrinc népzeneész, hegedűművész, másszóval cigány. Hogy magamról is mondjak valamit, én vagyok Svengali, a világhírű varázsló, átváltoztató és eltüntető bűvész. Gyakor nagy szám voltam a Beketovban, majd később a ényes cirkuszban. Ez az együttes kérem, ahogy tetszik látni, a tábori színház.

Megmelegedett a koncert és a forró gulyás jöle esett az átfázott katonáknak.

Svengali evés közben tovább folytatta;

- Mert kérem, mi katonák és artisták is vagyunk egy személyben és a gyaloglás azért is volt olyan fárasztó, mert a puska mellett a vasgolyókat, láncokat, fakockákat, szóval az összes kellékeinket is magunkkal cipeljük. - Az alezredes úr már régen megígérte a szabadságot, csak éppen még egy turnénk volt hátra.

Tisztára törölték a csajkákat, a súlyemelő három adagot evett.

- Még otthon a Városligetben állt össze ez együttes és egy éve járjuk már Oroszországot. Kimegyünk a legelhagyottabb magyar egységhez is, előttünk nincs akadály és mi nem ismerjük a fáradtságot, de azért a multkor szörnyen megjártuk. Soha nem feledjük el, amíg élünk.

A többiek is bólogattak, hogy bizony azt elfelejteni nem lehet soha ami a multkorjában történt.

Evődtünk velük.

- "Hát hogy volt az a porüljárás, talán a partizánoknak játszottak?

Kulcsár végre szomorúan elkezdte;

- Amikor elindultunk a lizséből és még előtte a katonai bizottság meggyőződött arról, hogy nem valami linkászok, hanem igazi művészek vagyunk, - mindegyik artista igazolvánnyal - az én parancsnokságom alatt indítottak bennünket Oroszországba. A feladatunk az volt, hogy szórakoztassunk és egy kis ligeti vidámságot vigyünk a honvédek közé. A baj ott kezdődött kérem, hogy amikor mi elindultunk, Tábori Színház néven, néhány színész és színésznő is elindult Oroszországba, hogy majd a kórházakban, meg a tartalékban lévő, frontmögötti katonákat szórakoztassák.

Valaki megjegyezte;

- Persze nagy volt a konkurencia ....

Kulcsár őrmester a fejét rázta.

- Más történet itt kérem. Borzalmas dolog. De tessék engedni, hogy sorjában elmeséljem az eseményeket. Kievből az Aykler alezredes úr küldött ki bennünket különböző helyekre, Valahol a Dnyeszna folyó mellett, egy minden összekötéstől messze lévő honvéd egység már régen kért egy kis szórakoztatást. "ehéz volt oda eljutni, még a tábori posta is csak a legkörülményesebben vergődött át a partizán erdőkön. Most aztán valahogyan értesültek a rádióból és kérték, ha ők is részesülhetnének valami kis szórakoztatásban, mert már igen rájuk férne a sok partizánkodás után. Így azután az alezredes úr még aznap elküldte a távmondatot; "Szórakoztató csoport útnak indult, Kulcsár József, plusz öt fő."

A csajkafedélben komiszkenyér pirult és azt rágcsáltuk közben.

- Hát azután felvételztük a háromnapos hideg élelmet és nekivágtunk a nyílt parancssal a Dnyeszna felé. Valahogy csak elvergődtünk egy német

vonattal a legközelebbi állomásig, aztán onnan telefonáltam a százados úrnak. A telefonba csak ennyit mondtam: "Százados úr, alázatosan jelentem, Kulcsár József..."

"Isten hozott édes fiam!-"- üdvözölt kitörő örömmel-" azonnal küldök értetek kocsit, takarót, forró teát, kis süteményt és konzervet, csak maradjatok nyugodtan az állomáson."

- Igazán meghatótt ez a kedves fogadtatás, mondtam is a többieknek hogy azt hiszem olyan kedves helyre érkezünk, ahonnan majd el sem eresztének bennünket, meg talán húsvétra is ott maradunk sonkára, meg főtt tojásra. Így hát a parancsnak megfelelően letelepedtünk a kis állomás egyetlen helyiségében és megettük a vérkonzerveket együttlő helyünkben. Délfelé meg is érkezett a kocsi, megfelelő biztosítással és takarókkal. Mi felmáztunk és a jó melegben hamar el is aludtunk.

-A harmonikás halkán játszott valami szomorú dalt és Kulcsár folytatta mint valami melodramát;

- Arra ébredtem fel, hogy megállt a kocsi....

Ott voltunk a tábor közepén. Fenyőgallyakból nagy diadalkapu várt, - "Isten Hozott" felirással. A fabarakk, amely a közös étkező volt, szintén feldiszítve és művirágcsokorral állt a százados úr az ajtóban, hátrább a tiszturak és a legénység mind, aki nem volt szolgálatban... Odabenn az asztalok összetolva, fehér kincstári lepedővel leterítve.

- Rosszat sejtve ébresztettem a társaságot. Valami nem tetszett nekem. Mondtam is Lakatosnak, ekkora ünneplésben még soha nem volt részünk.

- Lassan lemáztam a kocsiról és odapattantam a százados úr elé és jelentkeztem. Be sem várta a jelentkezésemet, kezetrázott, megölelt, öszszecsókolt.

- Isten hozott édes fiam minálunk ! Ha tudnád, hogy már mennyire vártunk benneteket ....

- A kocsiról egymásután mászott le a súlyemelő, a kardnyelő, a cigány és katonásan jelentkeztek. A százados úr mindegyiket mosolyogva üdvözölte, aztán, mikor mind lent volt, láttam, hogy rám néz, hol a kocsira, a sátor alá. Mintha még várna valakit, Amikor látta, hogy több nem jön, hozzámhajolt és egészen halkán megkérdezte; "És mondd csak fiam Kulcsár, hol vannak az izé... a hölgyek ?"

Egészen meghökkentem. Mit tetszett kérdezni, százados úr ?- és már forgott is velem a világ.- Kissé mogorvább katonai hangon kérdezte most már, de még mindig halkán; "Azt kérdeztem, hogy hol vannak az énekesnők, vagy a színésznők ?"

- A színésznők, énekesnők ?- Azt hittem, hogy abban a pillanatban végem van.

- Igen a színésznők. Itt van a távmondát fiam, amit Aykler alezredes úr küldött; "Kulcsár József, plusz öt nő !"

Most értettem meg a diadalkaput, a kiküldött kocsit, a virágcsokrot, az ünnepifogadtatást. De jó lett volna akkor egy riadó, vagy partizán támadás. Sajnos, minden csendes volt és a százados úr rajtam követelte az öt nőt. Nehezen kezdtem magyarázni; alázatosan jelentem százados úr, tévedés van a dologban, mert a telefonos elérte a távmondatot. Nem "nő", hanem "fő". Tetszik látni egy, kettő, három, négy öt fő... Velünk nincs színésznő...

Kulcsár elhallgatott.

Mi majd szétpukkantunk a nevetéstől, de Kulcsár és az "öt fő" szoruan elhallgatott.

-Halljuk, mi történt aztán ?

Kulcsár idegesen a körmet rágta.

- Hát kérem, hogy szakmai szóval fejezzem ki magam, műsorváltozás történt. A virágcsokor a sárba került, a diadalkaput azonnal leszerel-

ték, a tiszt urak hamar visszaköltöztek. Másnap a százados úr azt ajánlotta fagyosan, hogy legjobb, ha innen továbbutazunk, mert partizánvadászatra indulnak... No, erre azután elindultunk, mert ugye, hiába jó a műsor, ha még az én átváltoztató bűvészetem sem tudja ezt az öt anyaszomritót átváltoztatni színésznővé, vagy énekesnővé... azért, mert a telefonos nagyot hall...

Másnap ragyogó napsütésben vittük ki őket az állomásra. Kulcsár József és az "öt fő" elindult háza szabadságra.

Azóta sem láttam őket.

- * - * - * - * -

Makats Ákos ;

Ami a Kövendy könyvéből kimaradt.

(CSENDŐROK A KÁRPATOKON)

Miután a szovjet, Lengyelország keleti részét megszállta, elérte a Kárpátokon lévő 1000 éves magyar határt. - Így a két ország szomszédságba került, minek folytán a határmenti csendőrörsök igen fontos helyzetbe jutottak. Ezek között volt a Máramarosszigeti Csendőr Osztály is. - Az 1939-ben elszökött SZICS gárdistákat a Szovjetunió területén képezték ki, későbbi, esetleges magyarországi terrorcselekményekre is.

1941-ben, miután a szovjet elleni hadműveletek megkezdődtek, a Tisza völgye, Máramaros vármegye területe - fel a Tatár hágóig egyik fontos útvonala lett a felvonuló hadműveleti egységeknek. Ezért fontos volt ennek az utánpótlási útnak, illetve területnek a megbénítása szovjet részről, mely cselekményekkel nemcsak a magyar, de a többi harcoló egységek (német, olasz) utánpótlási vonalát is meg tudták volna bénítani. Így kezdődtek el a partizán tevékenységek és kisebb szovjet ejtőernyős egységek ledobása a Kárpátok lengyel és magyar oldalán is.

1943 nyarára a szovjet hadvezetőség több ezer fős partizán hadászati egységet összpontosított, melynek nagyobb része átszivárgással, valamint ejtőernyőkkel érkezett erre a területre egy szovjet tábornok* parancsnoksága alá rendelve... Ennek a partizán hadászati egységnek feladata lett volna magyar területre is beszivárogni, főleg a Tarac és a Tisza völgyén át s ott katonai szempontból is fontos pontok (hidak, vasutak, utak, telefon, táviró, villany vezetékek, erődüvek, katonai épületek, katonai üzemek stb.) tönkretétele, de a háttországi lakosság körében való pánik keltés is céljuk volt. - Ez a harcoló egységek hátában igen nagy bonyodalmakat idézhetett volna elő.

1943 június havában egyes partizán egységek egészen közel lejöttek az 1000 éves magyar határig is. A királymezői csendőrörs felderítése azonban tökéletes volt. Miután a lengyel oldalon már Rafajlova községben is fegyverrel elfoglalták az ottani német parancsnokság épületét, valamint embereit pedig lemészárolták, majd a Pantyr hágó lengyel lejtőjén lévő német határvadászörs épületét is feldúlták s annak legénységét is megsemmisítették, útjuk nyitva volt ezen a részen a magyar területre is benyomulni.

A királymezői csendőrörs legénysége a kapott értesülések alapján egy honvéd határvadász kisörs legénységével megerősítve Dolmányos L. csendőr alhadnagy, szkp. parancsnoksága alatt a Pantyr hágó és a Bratkovszka csúcs közötti részen készen állott. A szovjet partizán csoportot a felszakasznyi erő nemcsak feltartóztatta, hanem erős tűzharcra azt visszavonulásra is kényszerítette. A tűzharcban megsebesült partizánokat társaik magukkal vitték és a völgyben lévő erdei vasut hajtányán szállították el s eltűntek az ottani erdősejtekben. - Magyar oldalon sebesülés

*) Koldpakov tábornok

nem történt, csupán egyik csendőrnek a köpenyét járta át egy lövedék, míg a másik csendőrnek pedig a tollforgóját tépázta meg a másik lövedék. - Dolmányos alhadnagy helyzetjelentése alapján B. Tamáska Endre csendőrfőhadnagy (mivel az osztályparancsnoka szolgálatilag távol volt) másnap hajnalban már Királymezőn volt s "önként" elhatározta, hogy felderíti az eseményeket s annak indító okait. Önként jelentkezés alapján magához vette Dolmányos alhadnagyot és egy határvadász honvédet, akit a határvadász kisors parancsnoka, Csernyi hadnagy el is engedett. Ez a honvéd segített vinni a tartalék löszert és a kézigranátokat.

Igen erős menetben hárman hamarosan elérték a Kárpátok gerincét és a helyszínen Dolmányos alhadnagy tájékoztatta Tamáska főhadnagyot s megmutatta azt a helyet is, ahol előző napon lefolyt a tűzharc. - Majd a Pantyr hegőn át hármasban folytatták útjukat. Az I. Világháborús dorong utak korhadt maradványait s erősen begyepesedett lövészárkokat találtak menetközben, majd kezdtek leereszkedni a lengyel oldalra. A Kárpátok lengyel lejtőjén több helyről lövöldözések, sőt pépisztoly sorozatok hangja is volt hallható. A kis erdei tisztáson lévő német határvadász-őrs laktanya épülete kifosztva és feldúlva állott, melynek legénységét előző nap semmisítették meg a szovjet partizánok. - Több lest és figyelmet tartva haladt Tamáska főhadnagy két társával lefelé a völgy felé, ahol Rafajlova község feküdt. Ide beérkezve megvizsgálták a német laktanya feldúlt és kifosztott épületét is. Ennek legénységét - a szemtanúk szerint - szintén tűzrajatűtéssel semmisítették meg a partizánok, majd onnan fegyver és élelmiszer zsákmánnyal tüntek el. A faluban több lengyelt agyonlőttek s jó párat pedig magukkal tuszák elhurcoltak.

Ujabb német erők ebben az időben még nem érkeztek a községbe. A lakosság meg volt félemlítve, mert a szovjet partizánok főleg az éjtszakai órákban kellemetlenkedtek és kegyetlenkedtek a lengyel lakosság körében s szedték áldozataikat az ellenállók közül, már elég régebbi időkből.

B. Tamáska főhadnagy főleg a németül tudó intellektuel és megbízható lengyel személyektől nyerte értesüléseit, de megnézte az ingoványos völgyet is, ahová a partizánok a tűzharc után visszavonultak. Ott a helyszínen sebkötöző csomagok maradványait, a vasuti sín közelében vérnyomokat, valamint szétszórt üres töltényhüvelyeket is talált. - A felderítést tovább folytatta s óvatosan kihaladva Rafajlova községből északra és keletre folytatta pár kilométeres körzetben. Itt szintén találkozott lengyel lakosokkal, akik a további felvilágosításokat adták számára. - Az erdőségből, a hegyek közül egész nap hallatszottak a lövések, sőt egyes helyeken robbanások zaja is megfigyelhető volt. - A tapasztalatok és felderítések alapján sok részletet tudott meg Tamáska főhadnagy s hamraddal a késő éjtszakai órákban érkezett vissza Királymezőre. Itt megkezdte azonnal saját elgondolása alapján intézkedéseit. Ertesítette a szomszédos Szárnyparancsnokságokat, a Kerület és Osztályparancsnokságát is. Megerősítette a Királymezői és a Németsokrai csendőrörseit. - De a H.M.-et is értesítette a történetekről és szerzett tapasztalatairól. Ennek lett az eredménye, hogy a H.M. azonnal riadóztatta a 2. Hegyi Dandárt, valamint az ungvári KF. repülőegységeit is. A Csendőrségtől nyomozókat kért, valamint a jelentése alapján az ungvári Csendőr Iskolát is azonnal riadóztatták s küldték a helyszínre, határvédelemre.

A helyszínreérkező Fehér Géza vezérőrnagyot, a 2. Hegyi Dandár parancsnokát, vezérkari és magasabb beosztású tisztjeit a személyes tapasztalatai alapján szerzett felderítéseiről tájékoztatta. Fehér vezérőrnagy, dandárparancsnok intézkedéseit megtette s két hadászati csoportot alakított. A Tarac völgyében a "Fehér csoportot", míg a Tisza völgyében pedig a "Botta csoportot". - B. Tamáska főhadnagy a Pantyr hegő

magatartásával, mikor harmadmagával ment Rafajlovára híreket szerezni, rendkívül népszerűvé vált alárendeltjei és zászlóaljunk tisztjei és legénysége előtt. Őt a honvédcsoportok is hetekig emlegettek nevét, ki öntevékeny intézkedésével igen nagy veszélyt háritott el.-

A "Csendörök a Kárpátokon" c. könyvemben- neve naplószerű eredeti feljegyzéseimből kimaradt, majd később, mikor könyvemet irtam, intézkedéseinek leírása is elmaradt. E hiányt később pótolni fogom."

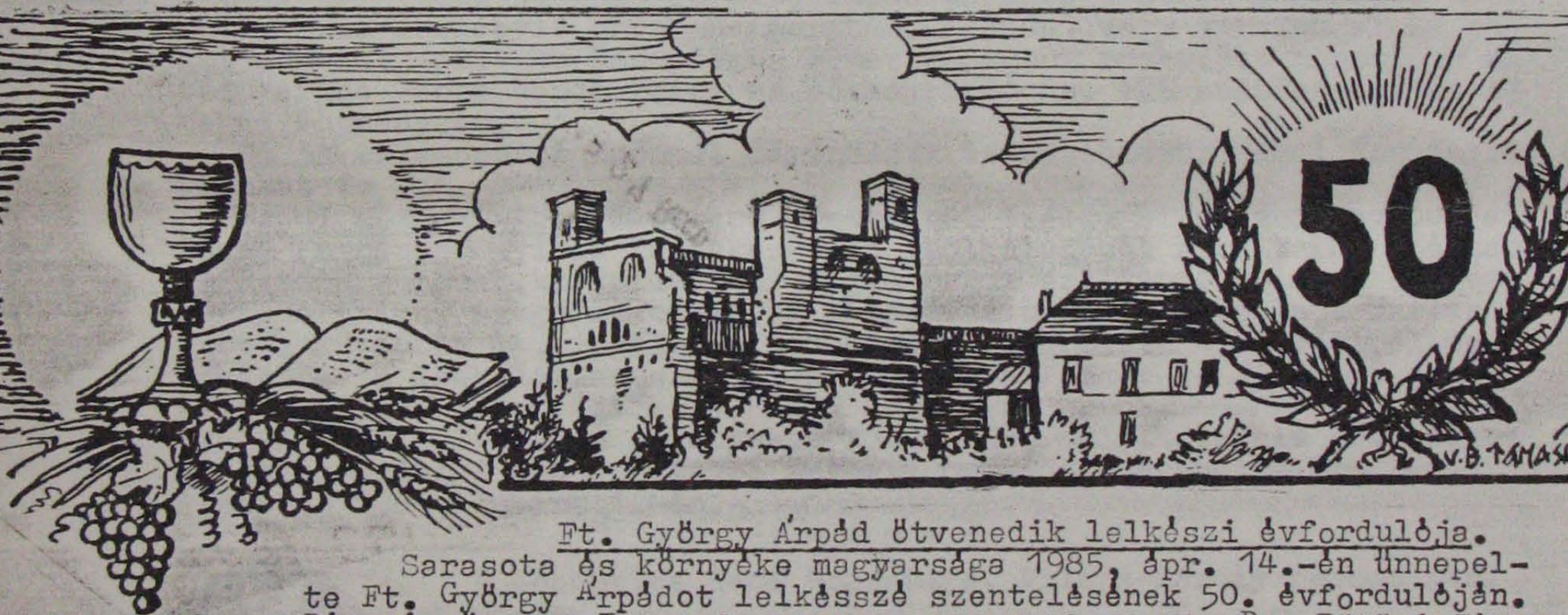
v. Szathmáry Károly szds. s.k.
a v. ungvári csö. tanzl. 1.szd. I.szak.
pk-a, végül az 1. szd. parancsnoka.

"A nemzetén kívül is lehet a nemzetért élni s bármilyen távol is kerülsz tőle, ha erősek gyökereid egy lehetsz vele. A szétszórást ne tekintsd sorsodnak, csak próbatételnek, mely csak a gyengéket törli össze. Eltek már népek előttünk is szétszórásban és évszázadok, évezredek után is megmaradtak, ha erős volt bennük a lélek és az akarat."

Flórián Tibor

Bajtársi hírek.

Társadalmi események.

Ft. György Árpád ötvenedik lelkeszi évfordulója.

Sarasota és környéke magyarsága 1985. ápr. 14.-én ünnepelte Ft. György Árpádot lelkeszé szentelésének 50. évfordulóján. Délután ünnepi Istentisztelet volt, amelyet Ft. Dr. Bütösi János ref. püspök öt lelkesz társával tartott meg.

Este a Crown House étterem külön termében pedig bankett volt, amelyen több mint százan vettek részt.-A szertatásmesteri tisztet Dr. Fűry Lajos töltötte be.-Több beszéd hangzott el, amelyben mind csak Ft. György Árpád félévszázados lelkeszi tevékenységét és magyarságmenő kiváló szolgálatát domborították ki.-Ez alkalommal nyújtotta át vitéz Baranchi Tamáska "ndre az Árpád Rend" Nagy Arany Csillag"-jét, míg Dr. Fűry Lajos pedig az Erdélyi Világ Szövetség "Becsület Rend"jét az ünnepeltnek, aki azt méltán kiérdemelte.-

Márc.30-án a Long Boat Key-i ASTORIA étteremben volt a M.Kir. Honvédség Műszaki Csapatainak az emlékvacaorája, amelyet Szűts Pál bajtársunk és barátunk rendezett. Jól sikerült, mert annyian voltunk, hogy a terem kissé szűknek is bizonyult.

Az 1935-ben avatott Ludovikások ez év nyarán ötven éves találkozózt rendeztek mind Németországban, mind pedig Budapesten is.-Eddig még beszámolót nem kaptunk s így nem tudjuk, hogy hol és hányan vettek azon részt.- Budapestről Varga Jöskétől, míg Németországból pedig Szalay Pista barátunktól kaptunk képeslapot.

- - - - -

Ez év július 9-én volt 45 éve annak, hogy a Bösörményi úti Csendőrlaktanyában 38 új csendőrhadnagyot avattak fel. (A Tamáska-Kuli évfolyam hallgatóit.)

- . - . - . - -

Dr. Fűry Lajos május és júniusban egy hat hetes európai előadó körúton volt, mely, mint hallottuk nagy sikerrel járt.- Egyébként Fűry Lajos viszontagságos utazásról és kalandjairól szűk baráti körben már be is számolt, amelyet nagy élvezettel hallgattunk meg.-

. . . . .

A Szent László Társaság és Rend új Rendi Kormányzója,- Dr. Irányi László r.k. püspök lett. Ezt írja első Körlevelben többek között;"Püspöki elődeimhez hiven megteszek mindent a magyar Haza, a magyar Népünk és Nemzetünk támogatása érdekében.- Maradjatok az Edeshazától elszakadva is Szent László Lovagkirály hűséges magyar lovagjai.-" 1985. jun. 23-án első ízben végezte a lovag avatást a Rendi Kormányzó Urunk Calgaryban(Kanada),mely alkalommal 22 tagot avatott fel.- Az ünnepségen Németországból résztvett Monsignor vitéz Vargha Gábor Rendi Prior és Főszéktartó is, aki köszöntötte az új Rendi Kormányzót.

Mi is valamennyien örömmel üdvözöljük és köszöntjük Rendi Kormányzó Urunkat !-

Rendi közlemények;"Elismerő köszönetét fejezi ki a Rend nevében a Rendi Kormányzó -vitéz Tamáska Endre szolgálatából kivált USA széktartó Rendtársunknak,ki kezdettől fogva rendi széktartó volt az USA-ban. Fáradhatatlan, buzgó működésével a kezdeti nehézségeket lankadatlan erővel küzdötte le,nyugalomba vonulásával lemondott tisztségéről,de továbbra is lankadatlan szívvel szolgálja a Rendet !- Elismerő okmányát október hóban adja ki a Rendi Kormányzó Urunk.

A Rend 1984 évben segélyekre 3862.- DM, mely hazafelé orvosságra és főleg erdélyi sok gyermekes székely családok megsegítésére lett kiadva.- 1985, július 1.-én.-

- + - + - + -

A Johannita Rend Ürmestere, Vilmos-Károly porosz kir. herceg-
- vitéz nemes gálocsi Gálocsy Árpád Johannita lovag -
részére, a E H R E N R I T T E R K R E U Z-ot
adományozta,- 1985, március 22.-én.

- - - - -

Betegségek- felgyógyulások;

Ránk ijesztett Apáthy Laci barátunk és bajtársunk, aki jul.28-án szívpanaszokkal kórházba került.-

Minél hamarabbi teljes felgyógyulást kívánunk Neki, hogy újra közöttünk lehessen régi jó kedvével.

Legújabb hírek szerint állapota szépen javul.

- . - - - . -

vitéz kövendi SZATHMÁRY KÁROLY, C.M.

szkv.m.kir. csendőrszázados

okl. testnevelési tanár, az Árpád Akadémia tagja, cserkészcsapat-tiszt, számos kitüntetés és rendjel tulajdonosa, több Lovagrend tagja, a Csendőr- és Vitézi Múzeum megalapítója, stb, stb. -
1985, május 18-án torontói lakásán 68 éves korában elhunyt.

Isten veled Karcsi barátunk !

Emléked megőrizzük !

özv.vitéz balástelki és gálfalvi CSONTOS ELEKNE
sz.nagyberívóji BOÉR GIZELLA

San Franciscoban 1985, június 26-án 75 éves korában elhunyt.

+
vitéz Gálócsy Árpád az elhunytban anyósát gyászolja.-

Béke poraira !

..... + + + + +
Onkértes adományok a FLORIDAI BAJTÁRSI HIRADÓ-ra;

N.N. \$ 2.00.-

A beküldött adományt a Szerkesztőség nevében köszönjük.

(N.B. egy szám ára a postázással*együtt \$ 2.00.-

Címünk;

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch

2621 Woodgate Lane

Sarasota, FL. 33581.USA.

/Ez a szám lezárva; 1985, július 31.-én./

III. évfolyam, - 3.sz. (1985)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Anyanyelvi konferencia ...

..... kinek... és minek ?

Talán még egy éve sem múlt el, annak, hogy az egyik újságban olvastam egy levelet, amelyet zamatos székely-magyar nyelven a csángó székelyek küldtek el a pápához, hogy felujukba magyar papot kaphassanak.

Elérzékenyülve kellett olvasnom ezt a levelet. Nemcsak azért, mert zengzetes magyar nyelven volt írva, hanem annak tartalma miatt is.

A székelység a jelenlegi kutatások alapján már a 13. század előtt a német lovagok, majd a magyar királyi hatalom terjeszkedése során is átkerültek a Kárpátok keleti és déli lejtőire. De a nagyobb tömeg 1764-ben, a határőrség erőszakoskodása és különösen a medéfalvi mészár-lások után kerültek Moldvába s ott elcsitották meg a csángó falvakat.

Most 1985-öt írunk, tehát 221 éve élnek a csángó székelyek elzárva, elszakítva tőlünk, - körülveve sovinszta oláh gyűrűvel. És ime, nyelvüket, szokásaikat megtartották anélkül, hogy bármiféle anyanyelvi konferenciára, Magyarországra valaha is ellátogattak volna.

Itt az USA-ban is még akad negyedik generáció, amelyik beszéli a magyar nyelvet, ha nem is olyan módon, mint azt az otthoni muszkavezetők szeretnék a magyarság és annak nyelve mentésében első helyen a Magyar Cserkész Szövetség jár, de ebben segít nekik a kinti egyház, magyar nyelvű újságok, könyvek, továbbá a magyarságukat megtartó írók és költők. Tehát az a szülő, aki gyermekét, unokáit magyarnak meg akarja tartani, módot talál arra, hogy azt meg is tegye. A magyar iskolák és egyházak meg is nyújtanak segítséget erre. Csupán a külföldön élő személyek mulik, hogy akarja-e elfelejteni szülei, ősei nyelvét.

Igy nincs szükségünk erre, hogy anyanyelvi konferenciákon résztvegyünk. Ennek otthoni bizottsága jobban tenné, ha otthon kertészkedne és ez otthoni lezúlesztett magyar nyelvet gyomlálná ki az abban elburjánzott gyomtól. - No de ha már vannak mégis tervei, akkor ne a tengerentúli országokba utazgassanak, hanem a Felvidékre, Erdélybe, Délvidékre, Burgenlandra és Kárpátaljára. Ott is élnek elég szép számban magyarok s nekik jobban szükségük van a magyar nyelven írott dolgokra, mint itt kinn a szabad nyugati államokban nekünk. Ott magyarnak lenni és megmaradni igen sok szenvedéssel jár.

A minap olvastam az egyik újságcikket. Igazat adok az írójának, amikor így ír;—"Aki- nem akarja látni, hogy az anyanyelvi konferenciák a birtokon belül lévő budapesti kormány érdekeit szolgálják, az süket és vak."- Ha egy szabadföldi magyar elfogadja a hazsiak meghívását és élvezi vendégszeretetüket, ezzel önmagát fosztja meg cselekvési szabadságától."

En ezt teljeselem magaménak vallom szintén.

* * * (csend-ör-szem)

Dr. Fűry Lajos

KÉZFOGÓ A GUBODI KERTBEN.

Ma jöttek ki először a laktanyából, mert már megtanultak járni, ahogyan egy katonához illik, tisztelegni, ha egy öreg huszárt, vagy csillagos katonét látnak. A nagy, kosarasmarkolatu huszárkerdot is tudja már cipelni és nem botlik fel benne. A kerekas Árpád sarkantyuk olyan szépen pengenek a ceglédi köves utcákon, hogy öröm a járás. Tíz zenegy óráig kapott kimaradást és a zsoldja is zsebében van. Ettől pengő. Meg két darab Levente cigaretta. Nincs ismerőse, nincs ahova menjen. A többiek moziba mentek, de az nagyon drága. Sokan mentek a Hepjba, ott inni is lehet, meg táncolni is. Majd lehet, hogy oda elnéz ő is. De hát szeretné egy kissé megismerni ezt a várost, amelyik igencsak tetszik neki. Nézi az embereket, kirakatokat, közben figyel, el ne mulasszon egy csillagost sem, inkább köszön minden vasutasnak, postásnak, rendőrnek, minthogy baja legyen.

A Gubody kertben ingyen lehet hallgatni a muzsikát. A zenekar az emelvényen játszik, a kertben a padokon ingyen lehet ülni és hallgatni a muzsikát. Közel a zenekarhoz, az asztaloknál sört is lehet inni. A fehér asztalokon világos sör habzik a poharakban és ropogós kifli, meg percc a tányérokon. Hátul az ingyen padokon katonák meg lányok lebzselnek és élvezik a muzsikát. A lányok halkán dudolják az ismerős muzsika dallamát és összefogozva hímbeleznek, mint a virágok a szélben. A huszárok és a bakák a padokról mustrálják, néha egy-egy megjegyzéssel kísérik mozdulataikat.

Magyar János járja a sétányokat és nézi a lányokat, ahogy viháncolnak. Nagyokat nevetnek és a bátrabbja feléje is kecsint.

Keresztúlszalad szeme a vidám csoporton és megáll egy színes kendős lányon. A lány kissé arább áll a hangos csoporttól, ugyanúgy egyedül ácsorog, akárcsak ő. Mindjárt látszik, hogy idegen, félszeg és bizalmatlan. A lány is nézegeti, ahogy kerülgeti néhány nyszor, aztán amikor szemeik kissé jobban összefogódnak, a lány megszólal.

-Adjon Isten János.

Megáll és rémered a lányra.

-Hát te ösmersz?

-En ugyan igen.

-Aztán honnét való vagy?

-En ugyancsak onnan, ahonnan kend, Sebestyénből.

-No csak aztán ki jánya vagy?

-Hát én vónék a Galambos Julis.

-A keszeg Galambos jánya?

-Ugyancsak.

Most már egészen közel kerülnek egymáshoz.

A zene, az éneklő lányok, a nagy sokaság egészen eltűnik, csak ők ketten maradnak. Örülnek egymásnak. Örülnek, hogy összeakadtak itt az idegen városban. Áérésnek egy padot, ahol nem sokan járnak, és leülnek egymás mellé. Magyar János rágyújt az egyik cigarettára.

-Aztán mondd már el, hogy kerültél ide?

-Hát tegnap vot hermedik hete, hogy a negyságos asszony meg-

kérdezte, nem akarok-e szolgálni egy barátnőjénél Cegléden. Huszonöt pengőt kapnék egy hónapra, meg ruhát és adna a nagysága, aztán megkereshetném szépen a staférungrs valót, meg hogy a vasutat is megfizetik és igen jó hely. Én ugyan nem akartam gyűnni, mert a major határán túl meg életemben nem voltam, aztán most eccorre ilyen meszire és idegenek közém bizony nem nagyon akarózt. De a szülém is csak biztatott, hogy huszonöt pengő egy hónapban nagyon jó gyűnne, meg kapnék is egyet-mást, aztán még a nagyságos is megtalálna haragudni ránk, osztán karácsonyra is megadják az útiköltséget és hazagyűhetek. Hát így aztán együtttem. Mára vagyok először kint, mert hogy vasárnap délután van a kimenőm, de én nem akartam kijönni, de a naccsága mondta ne üljek mindig a szobámba, hanem menjek egy kissé szórakozni, mozi-be vagy táncolni. Még ötven fillért is nyomott a markomba, de én nem mentem, hanem inkább idegyűttem hallgatni a muzsikát.

- Aztán Matonád van-e már ?

- Ugyan menjen már kend, hová gondol ? "em ismerék én az egvilágon senkit.

- Most már emlékszem rád Julis, nagy piros kendővel a derekadon járták oskolába, te az elsőbe, én meg a negyedikbe.

- Igen, eccor meghogolyóztak a "arikás" gyűrkök oszt maga gyűtt oda, leporolta rólam a havat és mefűrdette a hóban a "arikás Gyurit.

- No hát csakugyan így vót, hogy emlékszől rá.

Julis szégyenlősen hajtja le a fejét.

- Mán hogyne emlékeznék, az ilyesmit soha nem felejtí el az embőr.

- Osztán te mindjárt megösmertél engem ?

- Meg.

- Es mért nem szóltál ?

- Hát nem akartam tolakodni, azt hittem, hogy odaakar menni a lányok közé, osztán, mikor láttam, hogy magános és nincs senkije, csak úgy, mint énténfereg ide-oda az emberek között, hát szóltam.

- Ugyancsak jól tetted. Örűlök neked. Aztán tudod-e te, hogy milyen helyre fehérchseléd lettél ?

Julis szégyenlősen játszik a kötényével.

- Ugyan ne gűnyolódjék már velem. Kend derék huszár, -vetették is ém a jányok a szeműket, amikor arra kerűlgött.

Közelebb hűzódnek egymáshoz.

"magyar" ános átkarolja Galambos Julist.

A fák lombjain át ideszűrűdik a villamos lámpák fénye, ide is elhallatszik a zene meg a pohárcsörgés.

Julis szöke haja János arcát csiklendozza.

Meleg nyári este van, akarcsák otthon a Sebestyén majorban. János szorososan tarja Julist és megcsókolja. Ez az eljegyzésük.

.....

vitéz Baranchi Tamáska Endre;

E d e s a p á m e z r e d t á r s a .

/ Tűlgyesy Gyűzű tábormok úr emlékére. /

Jűl benne voltunk a nyár közepében, az ugynewezett "uborkaszézonban". A nyári szabadságok ideje volt éppen.

A máramarosszigeti Csendűr Csztálnál is csak egy páran voltunk

odahaza., akik a nyári lelassult ügyeket intéztük. Osztályparancsnok, szárnyparancsnok szabadságon volt, így a Szárnyat Dr. Nagy Taszi barátom vezette, míg az osztálynál magam tevékenykedtem, mint segédtiszt. Évfolyamtársak is voltunk s mindketten főhadnagykok. Emellett még a Ludovika Akadémiáról jó barátok is.

Egyik szép nyári napon Taszi barátommal elhatároztuk, hogy a laktanya udvarán lévő eperfa előtt üljük fel-nem a tanyánkat, hanem az irodánkat. Kihozattunk két székelt és két széket és az irodánk már állt is. Így került az osztály és a szárny a "szigeti gyepűszállásokra."

Az irodai tisztelhettesek nagyot néztek ezen az újításon, s főleg az erős napsütést nem nagyon kedvelték, ami mindig erősebben éreztette hatását. - Ha ki-kijöttek a jó hűvös irodákból, a szikrázó napsütésben alig láttak, amíg a referátát olvasták, vagy egyéb kérdésekkel ostromoltak bennünket.

Közeledtünk a déli órákhoz. A délelőtti munkákkal jóformán már készen is voltunk. A meleg pedig kezdett egyre kellemetlenebb lenni. Így aztán mind Taszi, mind én, - levetettük a zsavoly zubbonyunkat s úgy üngujjban tevékenykedtünk tovább. Még az a nagy kosár csemegeszőllő sem enyhítette melegünket, amit Taszi a kettőnk íróasztala közé helyezett el, hogy közben abból csipegethessünk.

Két rókánk közül egy megszökött s a megmaradt Marci hosszú dróton nyskőrvvel szeládgélt fel s alá a laktanya udvarán. Volt a vilamosított róka. Eljött az ideje, hogy mielőtt elmennénk Taszival az étkezdébe, neki is adjunk ebédet. - Taszi került s fordult és egy légpuskával jött elő. A verebek éppen naggyűlést rendeztek az eperfán, így könnyű volt onnan egymásután puskacső-vegről egy párat leszedni.

Marci ügyesen kapta fel a lelőtt verebeket s vitte a rejtekhelyére s ott az első "párzsákmányt" megette, majd a többieket pedig elásta, gondolván, hogy holnap is lesz egy nap. - "Egymásnak adtuk a puskát és így készítettük a rókánk ebédjét.

Egyszer csak gépkocsizajt hallottunk, amely megállt a laktanya előtt. - Egy pár perc múlva már lepkegett is felénk, fiatalos, ruganyos léptekkel kerületi parancsnokunk, Fölgyesy Győző ezredes úr. -

Sok időnk már nem maradt, így Taszi letámasztotta a fegyvert az eperfa mellé s már mentünk is kerületi parancsnokunk elé, - ott vigyázba merevedtünk. - Én jelentkeztem mint osztálysegédtiszt, Taszi mint szárnyparancsnok helyettes. - Majd mindketten engedélyt kértünk, hogy felvehessük a zubbonyunkat. Ez volt az első találkozásunk a kerületi parancsnokunkkal. Gondoltuk is magunkban, hogy ez nem volt valami jó bemutatkozás.

Pár pillanat múlva már zubbonyban álltunk mindketten kerületi parancsnokunk mellett. - Igen barátságosan jegyezte meg, - látom, - az irodákat kihelyeztéték az eperfa alá. Igen - vágtuk rá mindketten egyszerre. - Majd miután a hivatalos jelentéseket megtettük s jelentettük, hogy parancsnokaink jelenleg hol vannak, Fölgyesy ezredes úr megkérdezte, jelenleg mit is csináltunk. - Nem kerteltünk, hanem őszintén jelentettük, hogy egy pár verebet lőttünk le a rókáknak, mielőtt mi is mennénk ebédelni. - Ezután - legnagyobb csodálkozásunkra az ezredes úr is felvette a légpuskát s könnyű szerrel ő is lepuffantott egy pár verebet. Megkönnyebbülve néztünk egymásra Taszival. -

Majd a vadászatra pontot tett. - Kiadta a parancsot és utasításait, a hivatalos szemlét délután fogja megtartani. Intézkedjek a legénységgel. Taszival azonnal pattantunk s kezdtünk intézkedni. - Majd hármasban elmentünk az étkezdébe.

.... A délutáni szemle, ami főképpen az irodai dolgokra volt szánva igen jól sikerült. Már kérte is a szemlejegyzőkönyvet az ezredes úr. Erősen figyeltem messzebről, hogy mik is kerülnek abba bele. Az osztály kiváló szemlét kapott s ezzel a mondattal fejezte be kerületi pe-

parancsnokunk irását.-"Az osztályparancsnok kiválóan vezeteti osztályát, /s-
miben Tamáska főhadnagy, osztálysegéd tiszt igen jó segítségére van." ⁰
Örömmel tettem borítékba a szemlejegyzőkönyvet s pecseteltem le.

A szemle véget ért.-

Bár kértem parancsnokomat, hogy vele együtt maradhassek, de ő ezt közölte velem, hogy most már azt csinálom, amit akarok. Szabadon rendelkezem időmmel.-Mégis vele maradtam. Búska voltam, hogy, mint főhadnagy, a kerületi parancsnokkal együtt lehetek. Ezt mindenképpen nagy kitüntetésnek vettem.- A vacsora időig sétálgettünk a Fő utcán.. Egyszer csak azt kérdezi tőlem a kerületi parancsnokom.

- Édesapád tanár ember ugye ?

- Igen- válaszoltam.

- El-e még ?

- Igen- volt a rövid válaszom.

- Ugye ő a 66. közös gyalogezrednél szolgált a háború alatt ?

- Igen- siettem a válaszzal.

- Mikor én a Bruszilov offenzívánál fogságba estem, azóta nem hallottam felőle többet. Az orosz hadifogságban sem kaptam felőle híreket.

Most én tettem le a garast.- Édesapám Bucsecs és Jazlovicz között egy műttől délre volt a Lenkey huszár hadnagy századában, mint az első szakasz parancsnoka- ⁰ ott kapott egy súlyos nyaklövést. Ezzel esett fogságba. Majd kórházakban töltött felépülése után Irkuck, Blagovjescsensk majd Vladivosztok voltak fogságtáborainak helyei. Innen jöttbáztán haza 1921-ben Magyarországra. Jelenleg meg újra hadibeosztásban van Lengyelországban.

- Na irsz neki, irdd meg, hogy régi barátsággal üdvözlöm, mint volt ezredtárs.

Majd tovább beszélgettünk. El nyolc felé járt az idő, így betértünk az Elite étterembe. Ott szándékoztunk vacsorázni. Csak ketten voltunk egy asztalnál, de mind Miller Pista a tulajdonos, mind Gyuri a főúr a legnagyobb előzékenységgel vették körül asztalunkat. Hisz egy csendőrezbedes nem mindennapi látvány volt az éttermükben.

A vacsoránkat befejeztük s ekkor így szólt hozzám Tölgyesy ezredes úr.

- Már akartam tőled kérdezni.- Iván fiam, aki a nagyváradi TűzérHadapród iskolán tanul, emleget egy Tamáska főhadnagyot.-Rokonod talán ?-

- Igen- válaszoltam. Még közeli rokonom. Gyanis ő az én édesöcsém.

- A fiam nagy szeretettel mesél róla, szeretik is nagyon a hadapródiskolások az öcsédet.

- Ilyen kicsi a világ- válaszoltam. - Ezredes úr ezredtárs és fronttárs volt édesapámnak. Az öcsém pedig tanítja az ezredes úr fiát.-

..... Nemsokára én is nyári szabadságra mentem. Édesapám is ebben az időben érkezett haza Lembergől. - A viszontlátás örömein túl esve, mondtam édesapámnak.

- Kerületi parancsnokom Assáról régi barátsággal. Üdvözli édesapámat.

- Ki a kerületi parancsnokod,- fordult hozzám .

- Tölgyesy Győző ezredes úr.

Erre a névre édesapám felfigyelt.-.. Hogyne emlékszem e névre. Egy ezrednél voltam Tölgyesy Viktor főhadnaggal.- A szomszéd század parancsnoka volt a galiciei fronton. Ott volt az áttörésnek is.-Többet aztán nem hallottam róla, mert én ott megsebesülve fogságba estem.

- Ott volt ő is a Bruszilov offenzívánál s ő is fogságba esett, mint mondta nekem.- Az ő százada a bucsacsi úttól északra védett azon a nevezetes forró nyári napon, az áttörés alkalmával.-

.... 1944 év őszén találkoztak utóljára egymással,-Tölgyesy tábornok és Tamáska tartalékos százados, s két régi ezredtárs.

HINDENBURGSTRASSE 15
8134 PÖCKING b. STARNBERG
(OBERBAYERN)

1985. szeptember 7.-én.

TELEFON (08157) 1379

Kedves vitéz Tamáska!

Nagyon köszönöm augusztus 14.-én kelt levelét. Önökkel együtt gyászolom vitéz Szathmáry Károly csendőrszázadost, aki egész életén át oly hűen ápolta a magyar hagyományokat. Ön egy személyes barátot vesztett-el benne, a magyarság egy kötelességtudó, bátor honfiut. Az Úristen az Ő örökkévalóságában biztosan megjutalmazza mindazért, amit e földi életben tett.

Mély együttérzéssel és szívéllyes

üdvözlettel

Habsburg Ottó

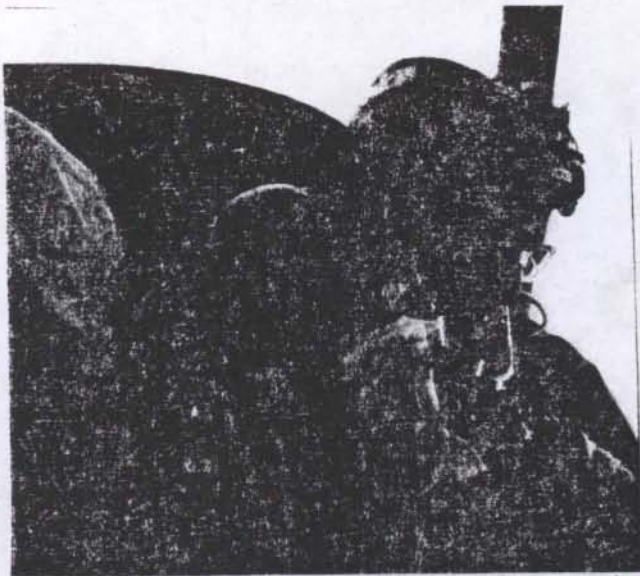
HABSBURG OTTÓ

Postfach 40

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
SARATOGA, Fl 33581 U.S.A.

vitész Levalt- Jezierski László
vk. őrnagy a gépben kiugrása
előtt.

Ejtőernyősök

Vitéz Levalt JEZIERSKI LÁSZLÓ szkv.
m. kir. vezérkari őrnagy bravuros tan-
dam ugrása a

FLORIDAI EJTOERNYOS EMLÉKNAPON.

1985 június 22-én Jezierski őrnagy
és amerikai kísérője Mid-Floridai Re-
pülőtér felett 1600 méter magasságban
ejtőernyővel ugrott ki, és azt ZUHANÓ-
ESÉSBEN csak 800 méter után a föld fe-
lett nyitotta ki.

A Zellwood-i sportreptéren a nagy-
számu amerikai és magyar közönség lé-
legzet visszafojtva figyelte a 76 éves
vált honvédtiszt "halálugrását".

A nagyszerű emléknapot KISS Gábor
szkv. csendőr főhadnagy az Ejtőernyős
Zászlóalj szervező apostolának, a hősi
halált halt vitéz BERTALAN ÁRPAD m.kir.
alezredes, a Mária Terézia Lovagrend
lovagkeresztjének tulajdonosa, - és a
2-ik világháborúban HŐSI HALÁLT halt
EJTOERNYŐSEI emlékére rendeztek.

SZABADFÖLDI
MAGYAROK IV-İK
VILÁGKONGRESSZUSA

MEGHIVÓ

MAGYAR TALÁLKOZÓ
ÁRPAD AKADEMIA
DÍSZVACSORA
MAGYAR BÁL

BOND COURT HOTEL
CLEVELAND OHIO

1985 NOVEMBER 27-TŐL
DECEMBER 1-IG

Clevelandban a Magyar Találkozó, a Szabadföldi Magyarok Világkongresszusán a floridaiakat Dr. Fűry Lajos, az Árpád Akadémia volt elnöke képviselte.

Az ÁRPÁD AKADEMIA tagjai Florida államban;

Dr. Fűry Lajos, -az Akadémia elnöke 1970-1973.

vitész Barancki Tamáska Endre (Sarasota)-alapító tag.	
Molnár József (Largo.)	Mgsr. Szabó János (Miami.)
Illés Lajos (Bradenton.)	Dr. Váli Ferenc (Miami Beach).
Dr. Oláh László (Sarasota.)	Varga Ferenc (Delray Beach.)
Dr. Fádár Csaba (Sarasota.)	gr. Waßs Albert Dr. (Astor Park.)
Petry Béla (Maitland.)	
Striban Teréz (Clearwater)	

*****

Dr. Fűry Lajos nagysikerű irodalmi körúton volt Kanadában. Megjelent a legújabb regénye; "Az egy lábú asztal!"

* - - - *

Borbála est Floridában.

A floridai tűzérők 1985. dec. 4-én Borbála nap estején jöttek újra össze, hogy védszentjüket ünnepeljék. -A Lido Beach-i Holiday Inn különtermében tartották meg ünnepségüket. -Ft. György Árpád c.ref. püspök fohásza után Apáthy László megnyitotta az ünnepséget s külön is köszöntötte a legidősebb jelenlévő tűzért, Merényi Károly tü. ezds. urat, aki belépett a 90. évébe. Röviden ismertette azokkal, akik nem voltak tűzérők, hogy mi is az a Borbála nap. -Majd levezette az est műsorát. Először vitész Barancki Tamáska Endre olvasta fel Borbála tekercsét. Vidám rímeivel igen kellemes hangulatot teremtett, mint az elmúlt hat évben már tette. -Utána vitész Becskeházy Zoltán olvasott fel egy rövid pót-tekercset a Florida keleti partján élő pár tűzerről, akiket sikerült neki kifiguráznia. A műsor következő részében r. Fűry Lajos ott sorra, hogy felolvassa három katonai tárgyú novelláját. Nagy sikerrel és sikert aratott vele. Az estet Vajda Albert fejezte be. Mint vidám humorista s író, bár nem katonai tárgyú dolgokkal jött elő,

mégis a közönséget könnyes nevetésre kényszerítette nagyszerű előadásával.

Az est kiváló rendezésért Apáthy Lászlónét illeti a dicséret.

* * * * *

Csendőrnep 1986-ban.

A sarasotsai és környékbeli csendőrök az 1986 évi Csendőrnepjukat 1986 február 14., -én a sarasotsai Lido Beachen lévő Holiday Inn különtermében fogják megtartani. A meghívók már ki vannak küldve.

- - - - -

Az 1935-ben a Ludovika Akadémián felavartottak a nyár folyamán Európában tartották meg Találkozójukat. A nagysikerű három napos találkozó városunkból Szalay István vett részt s onnan sok szép élménnyel és fényképalbummal tért haza.

3.

Az ERDELYI VILAGSZÖVETSÉG Elnöksége 1985, november 30-án vitéz nemes "aranchi Tamáska Endrét a "Beccsületrend Csillagával" tüntette ki.

*****

Dr. Habsburg Ottó kir. herceg, -vitéz kövendi Szathmáry Ároly m. kir. csendőrszázados elhunytja alkalmából levélben fejezte ki részvétét. Lásd a F.B.H. 5/a. oldalán. -

A FBH. szerkesztőjét; régi vadász-cimböréja meghívta egy hetes vadászatra Pennsylvániába.

Éppen repülővadakra volt a szezon s közöttük a grúoséra is, amit több mint 20 éven keresztül a legnagyobb örömmel vadásztam.

A terítékre; vadkecska, fácán, fűrj, szalonka és grouse esett. Egy szép, napos, kellemes hetet tölthettem el okt. 23- 30-ig Serényi Miki társaságában Ligonier, PA. mellett. Egy bácsuztunk, hogy jövőre újra felmegegyek.

Az ottani vadászat eredményeként született meg az alábbi versike;

gr. Serényi Mikivel 1985, okt. 25.-én.
(Laughlingtown, Pennsylvania.)

* * * * *

November elején volt éppen egy éve,
Hogy pecemakert kaptam sok pénz ellenébe'.
Masinám szívemet igen jól dobantja,
Ki velem vadászott, azt jól bizonyítja.
Egy hétig mint "stúsz" hegyet-völgyet jártam,
A repülő vadban egy kis kárt csináltam.
Egyszer hagyott cserben, -Erzsi, a jó vizslám,
Mikor csütörtököt mondott az én puskám.
Szalonka elrepült, - Erzsi ment utána,
Éjfélkor került meg s akkor mentem ágyba.

* - * - *

.....
Önkéntes adományok a FBH-ra.

N.N. \$ 2.00, v.A.A. ezds. \$ 5.00, N.N. \$ 10.00.- Az önkéntes adományokat hálással köszönjük.

1986-ban a negyedik évfolyamába kezd a Floridai Bajtársi Híradó. Ezt attól is tesszük függővé, hogy annak olvasói akarják-e ezt? Kérem, írjanak ebben az ügyben.

Ha az olvasó bajtársak nem kívánják többé, úgy akkor nem fog már jövőre megjelenni. (szerkesztő.)

.....

Lapzárta előtt érkezett egy szomorú hír.-

Merényi Ároly t. ezredes úr dec. 19-én kórházba került. A hír hamarosan végig száguldott a seregsotai magyarok s főleg a bajtársai között.

Dec. 20-án aztán jött az újabb hír, hogy Merényi ezredes úr,-a mi szeretett "Károly bátyánk" szíve utólsót dobbant.

Mehéz volt elhinni a leszálytó hirt, hisz még a Borbálán ott volt közöttünk s még beszélt is hozzánk, mint az emigráció legidősebb tüze-
re.

Utolsó kívánsága szerint nem volt semmiféle temetési szertartás, csak elhamvasztották, hogy majd hamvai hazakerüljenek az ősi magyar földre.

Dec. 22-én a karácsonyi Istentisztelet alkalmával Főtiszteletű György Árpád c. ref. püspök, Szt. László és Árpád rendi lovag búcsúztatta szép szavakkal.

Istentisztelet után pedig a katona bajtársak nevében vitéz Levalt-Jezierski László vk. őrnagy, a Vitézi Rend Székkapitánya búcsúztatta szép beszédben, melynek végzetével a jelenlévők elénekeltek a magyar Himnusz.

"Zóta már jelentkezett az "égi ütegben" a oda várja többi tüzér bajtársát.

Isten Veled Károly bátyánk !- Emléked megőrizzük !

+++++++

M e r é n y i K á r o l y
m.kir. tüzérezredes

elhunyt, Sarasota Fl. USA-ben 1985, dec. 20-án 89 éves korában. Végigharcolta az I. és a II. Világháborút. A Magyar Érdemrend Tiszti Keresztjének a kardokkal és hadiékitmény-nyel, valamint számos háborús és béke-kitüntetés tulajdonosa. T.b. csendőr és a MHBK-nak lelkes s oszlopos tagja.

A családon és rokonságon kívül gyászolja a sok bajtársa is.

Isten Veled Károly bátyánk !

A FBH. jelen száma lezárattott 1985, dec. 26.-án.

***

ÖIvesóinknak Boldog és Szabad Magyar Újlesztendőt kívánunk !

*****

Levelezési cím:

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch

2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 33581-USA

L